

DRAGATUŠEC

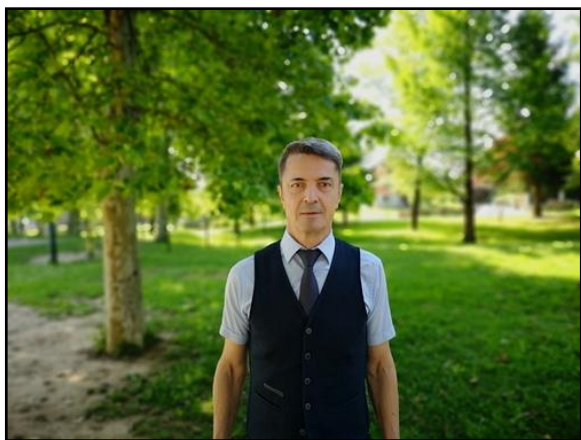

ŠOLSKO GLASILO
OŠ KOMANDANTA STANETA DRAGATUŠ
ŠOLSKO LETO 2018/2019

UVODNIK

Spoštovani bralci!

Ob zaključku šolskega leta 2018/19 vas ponovno vabim k prebiranju našega šolskega glasila Dragatušec. V njem vam ponujamo dogodke, novice, fotografije in dosežke, ki so jih učenci dosegli v šol. l. 2018/2019 in še kaj. Vse, kar smo skupaj doživljali v tem šolskem letu, vam ponujamo v branje in želimo, da skupaj z nami podoživite vse naše prehojene poti, dosežene uspehe, obiskane kraje, izpeljane prireditve in skupna druženja. Prelistajte nas!

Naši učenci so zelo uspešni in širijo dobro ime naše šole tako v bližnji kot daljni okolici, na kar smo še posebej ponosni. To je sad dobrega sodelovanja med vzgojitelji, učitelji, starši, otroki in učenci. Vzgojiteljem in učiteljem se zahvaljujem za dobro strokovno delo, staršem za moralno podporo in spodbudo svojim otrokom, vam, dragi otroci in učenci, pa za lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Šolsko leto se končuje in bližajo se zaslužene počitnice, čas veselja in razposajenosti. To je čas, ko se ponovno napolnimo z energijo, ki jo bomo potrebovali za premagovanje izzivov, ki nas čakajo v prihodnosti. S posebnimi izzivi se bodo spopadali učenci 9. razreda, ki zaključujejo osnovnošolsko izobraževanje in stopajo na pot zrelosti in osamosvajanja. Želim jim, da bi bili uspešni pri nadaljnjem izobraževanju in da bi z lahkoto premagovali vse ovire, ki se bodo pojavile pred njimi. Srečno!

Ravnatelj Stanislav Dražumerič

Drage bralke in dragi bralci!

Od koncu letošnjega šolskega leta vas lepo pozdravljam. Tudi letos mi je bilo v veselje urejati šolsko glasilo Dragatušec. V njem boste našli veliko zanimivih zgodb, pesmi in dogodkov iz letošnjega šolskega leta. Prav tako, kot prejšnja leta, smo bili tudi letos novinarji zelo pridni. Pridno smo zbirali podatke, naredili intervjuje in še veliko zanimivega. Trdo smo delali, a se je splačalo. Seveda pa nismo samo sedeli in pisali, ampak smo se včasih tudi zafrkavali, tako da smo včasih tudi pozabili delati. Ni nam bilo hudega 😊.

Zahvala gre vsem, ki ste pomagali.

Neja Klepec, 8. r., urednica

DOGAJANJE NA ŠOLI

3. 9. 2018 – PRVIČ V ŠOLI

Prišel je težko pričakovani 1. šolski dan, ko so otroci, ki so bili še včeraj "vrtničkarji", ponosno prestopili šolski prag. V učilnici so se poslovili od staršev in brez težav ostali z učiteljicama Nado in Marijo Vesno. Prvi šolski dan je minil zelo hitro, saj je bilo navdušenje nad šolo veliko.

Učiteljica Nada Klobučar

GLEDALIŠKA PREDSTAVA NA PRVI ŠOLSKI DAN

3. septembra je v telovadnici OŠ Komandanta Staneta Dragatuš potekala predstava Društva za boljši svet. Nastopila sta Katja in Mario.

V predstavi so bile izpostavljene prometne nesreče: vožnja z motorjem brez čelade, dirkanje z avtomobilom brez varnostnega pasu in igranje z žogo na cestni površini.

Naučila sem se, da je v prometu treba ravnati varno. Predstava se mi je zdela zanimiva.

Neža Sirk, 5. r.

V ponedeljek, 3. septembra 2018, na 1. šolski dan, smo si učenci od 1. do 5. razreda OŠ Dragatuš v šolski telovadnici ogledali gledališko predstavo Društva za boljši svet, ki je govorila o prometni varnosti.

V predstavi so nam na smešen način predstavili, kako moramo paziti nase in na druge udeležence v prometu. V živalskih in človeških preoblikah so nam zaigrali zanimive prizore o

prometu. Posebej je bila predstavljena nevarnost za pešce in kaj se zgodi, če prehitro vozimo. Predstava mi je bila zanimiva in poučna. Naučil sem se, da moramo paziti nase in na druge v prometu. Naši starši so vedno v skrbeh za nas, še posebej, ko gremo sami na cesto. Zaradi tako dobre predstave bom, ko bom udeleženec v prometu, še pozornejši na vsa opozorila, ki sem jih spoznal.

Anej Kobe, 5. r.

Člani Društva za boljši svet so nam predstavili, kako se obnašamo v prometu. Predstava je potekala v telovadnici 1. šolski dan. Udeleženca v predstavi sta bila policistka in deček. Velika

nevarnost je bila izpostavljena takrat, ko je bil deček na cesti – skoraj bi ga povozil avto. Najzanimiveje mi je bilo, ko smo se učili pesmico in prikaz prečkanja ceste.

Neja Štefanič, 5. r.

3. 9. 2018 so nam člani Društva za boljši svet pripravili predstavo o varnosti v prometu. Predstava se je odvijala v telovadnici Osnovne šole Dragatuš. Udeležili smo se je učenci od 1. do 5. razreda.

Vse se je vrtelo okrog varnosti v prometu. Igrali so: mama, otrok, policist, motorist in deklica, čeprav sta vse te vloge igrala zgolj dva igralca. Učili so nas tudi to, kako prečkati cesto. Predstava mi je bila zanimiva. Najbolj mi je bil všeč tisti del, ko je deklica na skiroju povozila dečka.

Patrik Zajc, 5. r.

Predstava je govorila o varnosti v prometu. Dogajalo se je na cesti. Udeleženca sta bila policist in otrok.

Otrok je hotel k prijateljem čez cesto tam, kjer ni označenega prehoda za pešce. Nenadoma se je pripeljalo dekle s skirojem in otrok, ki je na cesti žongliral, se je zaletel vanjo.

Za tem je prišla policistka in na prehodu za pešce otroku pokazala, kako priti varno čez cesto. Tudi

policist je s policije opozoril policistko, ki je bila z dečkom, da mamu skrbi zanj in ga čaka na postaji. Policistka je otroku dala rumeno rutico, da bo na cesti še opaznejši.

Ko sama prečkam cesto, jo prečkam vedno na prehodu, pred tem pa pogledam na levo in desno stran. V prometu moramo vedno paziti na sebe in ostale udeležence.

Eva Črnič, 5. r.

V ponedeljek, 3. 9. 2018, so nas prišli obiskat člani Društva za boljši svet in nam v telovadnici zaigrali predstavo o prometu.

Predstavljeno je bilo dogajanje na cesti, ko je bil tam prisoten Luka, kljub temu da mu je mama to prepovedala in ga opozorila na nevarnost. Maminih navodil ni upošteval, ampak se je igral na cesti, ko je mimo pripeljala deklica na skiroju in ga skoraj poškodovala.

Poleg tega je bilo prikazanih še nekaj primerov nevarnosti, ki nam pretijo v prometu. Predstava se mi je zdela poučna. V njej sem se tudi sama našla in priznam, da bom od zdaj bolj upoštevala starše.

Katja Cerar, 5. r.

V ponedeljek, 3. 9. 2018, smo si učenci od 1. do 5. razreda ogledali predstavo v telovadnici šole. Gostitelj je bilo Društvo za boljši svet. Tema je bila promet.

Pogovarjali smo se o različnih prometnih nevarnostih, ki so bile izpostavljene, kot sta npr. prehitra vožnja, nevarnost naleta domačih in divjih živali.

Naučila sem se, da moram biti v prometu zelo previdna. Predstava mi je bila všeč, ker je bila poučna.

Eva Gerzetič, 5. r.

V Osnovni šoli Komandanta Staneta Dragatuš se je na prvi šolski dan v šolskem letu 2018/19 odvijala predstava s strani Društva za boljši svet.

Udeleženec oz. glavni junak je bil fantek, ki ni znal pravilno in varno ravnati v prometu. Fantek je brcal žogo po cesti. Na poti je srečal živali: psa, mačko in ježa. Srečal pa je tudi dekle na skiroju, s katerim sta se zaletela. Dekle mu je svetovalo, naj bo pazljivejši. Za tem je privedjal motorist z otrokom. Ustavila ga je policija in mu odvzela motor. Podobno se je zgodilo z

avtomobilom. Nato pa je deček srečal policistko. Ta je dobila klic, da dečka mama vsa v skrbeh čaka na policiji. Brž ga je odpeljala tja.

Matic Mar, 5. r.

Člani Društva za boljši svet so nam predstavili, kako se obnašamo v prometu. Predstava je potekala v telovadnici na prvi šolski dan. Udeleženca sta bila policistka in deček. Velika nevarnost je bila, ko je bil deček na cesti in ga je skoraj povozil avto. Dogajalo se je veliko zanimivih stvari, sicer smešnih, vendar nevarnih.

Najzanimivejši mi je bil tisti del, ko smo se tudi mi, gledalci, učili pesmico, ki govori o tem, kako prečkamo prehod za pešce.

Neja Štefanič, 5. r.

PRVI ŠPORTNI DAN – KOLESARJENJE

V sredo, 12. 9. 2018, smo imeli športni dan, in sicer lahko smo šli na rafting, pohod ali kolesarjenje.

Kolesarili smo po cestah, tudi skozi gozd. Imeli smo tudi manjšo nesrečo; in to je bila počena guma.

Kolesarji smo začeli pred šolo ter se odpravili proti Podlogu. Zavili smo na Brdarce. Od tam smo šli na Veliko Lahinjo, ker smo se začeli vzpenjati po zelo dolgem hribu. Ko je bilo konec hriba, smo prišli v gozd, kjer smo šli do Bojancev. Tam smo se vozili približno 500 m po glavni cesti. Nato smo prišli spet do gozda. Vozili smo se po gozdni poti. Tam je učitelj našel gromozansko gobo jurčka.

Po poti smo prišli do Belčjega Vrha, od koder smo šli naravnost v Dragatuš. Vsi smo zelo uživali na prvem športnem dnevu.

Gregor Pupič, 9. r., novinarski krožek

PRVI ŠPORTNI DAN – POHOD

V sredo smo se vsi veseli odpravili na prvi športni dan v tem šolskem letu. Bilo nas je le pet iz 6. razreda (Anej, Ema, Julija, Neja, Tina) in učiteljica Nataša.

Pot smo začeli pred šolo. V nekoliko hladnem jutru smo se odpravili do 'dragatuškega placa', kjer smo naredili prvo našo fotografijo. Nato smo se sprehodili do Obrha. Vmes smo postali grozno lačni, zato smo že na poti pojedli šolsko malico. V Obrhu smo se srečali tudi s Tinino mamico, ki je bila ravno pri frizerju. Zaželela nam je srečno pot. Ucvrli smo proti Gornjemu Suhorju, kjer smo si spočili pri kapelici, se okrepčali z dobrotami od doma. V sami vasi smo poiskali spominsko obeležje, nato pa si ogledali še kamnolom.

Z lahkoto smo prečkali glavno cesto ter prispeli v

Mali Nerajec, kjer smo hodili poleg koruznih njiv, nekateri pa kar po njih, ker je sonce že pošteno pripekalo.

Napotili smo se na Malo Lahinjo, kjer smo si privoščili kratek počitek. Anej nam je razdelil riževe vafle, iz katerih smo naredili srčke.

Po bližnjici smo odšli proti Dragatušu, si oddahnili utrujene noge pri Julijinem tenis igrišču, se popihali z Emino pahljačo in pojedli še zadnje ostanke iz naših nahrbtnikov.

Srečno smo prispeli v šolo, kjer smo se na šolskem vrtu igrali družabne igre.

Prvi športni dan je bil nadvse zanimiv in poln smeha.

Šolski novinarji

PRVI ŠPORTNI DAN – RAFTING

V sredo, 12. 9. 2018, smo imeli športni dan. Šli smo na rafting.

Zjutraj smo normalno prišli in vzeli malico. Ob pol osmih smo odšli izpred šole. Ko smo prispeli do Kolpe, smo se razdelili v skupine. Po razdelitvi smo si obuli vodne čevlje, nataknili jopiče in zapeli čelade. Nato smo začeli raftati. Med potjo smo šli tudi skozi 5 slapov. Med vožnjo smo se nekajkrat ustavili in se lahko kopali. Voda ni bila zelo topla in so se kopali samo zelo pogumni.

Ko smo prispeli na cilj, smo pospravili čolne in vso ostalo opremo. Na hitro smo se oblekli in posušili ter se odpravili nazaj v šolo.

Bilo je zelo zabavno in upam, da bomo še kdaj ponovili.

Neja Klepec, 8. r., novinarski krožek

V sredo, 12. 9. 2018, smo imeli učenci rafting po reki Kolpi. V raft smo lahko stopili po 3 ali 9, v vsakem raftu je bil še en vodnik. Najzanimivejše so bile dogodivščine na slapovih, čez katere smo se spustili. Zanimivo je bilo, ko smo se spustili po prvem slapu in je par učencev, vključno z menoj, popadalo v vodo, saj je reka imela zelo oster tok. Na vsakem slapu nas je pričakal en fotograf. Začeli smo v Dolu in se peljali do Radenc – takšna pot traja približno od 2 do 3 ure. Bilo je zelo lepo, še posebej takrat, ko smo se lahko kopali in imeli malico na majhnem otočku. Na koncu smo še vrnili čelade, jopiče, copate in vesla. Bilo je zelo zelo lepo in to bi rada še enkrat ponovila.

Tea Ravnikar, 7. r., novinarski krožek

V sredo, 12. 9. 2018, smo imeli učenci predmetne stopnje športni dan. Odšli smo na rafting od Dola do Radencev.

Ob pol osmih smo se zbrali pred šolo, vzeli malico in odšli. Ko smo prišli do Dola, smo pojedli malico, nato pa so nam vodiči razdelili opremo. To so bili čevlji, rešilni jopič in čelada.

Razdelili smo se v čolne in odšli na pot. Čez čas smo se ustavili na otočku. Eni so čas izkoristili za to, da so do konca pojedli malico, drugi pa smo se kopali. Kmalu smo odšli naprej. Ko smo prišli do Radencev, smo čolne še zvezli iz vode, nato pa smo se lahko še malo kopali.

Ob dvanajstih smo se polni novih vtisov in polni pričakovanj, da bomo športni dan še kdaj ponovili, vrnili domov.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

JUMICAR

V sredo, 12. 9. 2018, smo se učenci 4. in 5. razreda udeležili programa Jumicar – preventivne vzgoje otrok v cestnem prometu, ki poučuje otroke, kako se vesti v prometnem okolju, tako da so postavljeni v vlogo voznika in doživljajo dogodke, kot jih opaža in zaznava voznik v pravem prometu.

Zjutraj smo prišli v šolo kot ponavadi. V šoli smo dobili malico in odšli na avtobusno postajo, kjer smo počakali avtobus. Odpeljali smo se do OŠ Vinica, kjer je potekal Jumicar. Ko smo prispeli, smo odšli v učilnico, kjer nam je gospod Zmago razložil o pravilih v prometu. Zpomniti smo si morali, da je naša glavna skrb, da ostanemo živi,

da je edino pravo vedenje v prometu mirna hoja in opazovanje ter da prečkamo cesto, ko se promet ustavi ali ga ni.

Potem smo odšli na igrišče. Gospod Zmago nas je razdelil v skupine. Vsaka skupina je vozila 7 minut. Na progi je bilo veliko prometnih znakov in en semafor. Peljal sem se z modrim avtomobilom.

Po vožnji sem bil vesel, saj sem jo dobro opravil. Gospod Zmago nam je razdelil vozniška dovoljenja in odšli smo nazaj v Dragatuš. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo imeli še dve uri pouka.

Ta dan sem zelo užival.

Enej Panjan, 4. r.

V sredo, 12. 9. 2018, smo se učenci 4. in 5. razreda udeležili programa Jumicar. Zjutraj smo se zbrali pred OŠ Komandanta Staneta Dragatuš. Z avtobusom smo se odpeljali do OŠ Vinica. Tam nas je čakal gospod, ki nas je najprej poučil o varnosti v prometu. Po razlagi smo se razdelili v 5 skupin. V vsaki skupini nas je bilo po 6 učencev. Potem je prva skupina začela voziti po Jumicar stezi z malimi avtomobili. Med vožnjo smo morali upoštevati

prometne znake. Ko je poteklo 7 minut, smo se skupine zamenjale. Ko smo vsi uspešno opravili vožnjo, smo se usedli na stopnice, kjer nam je inštruktor varne vožnje podelil vozniška dovoljenja. Po končani podelitvi voznških dovoljenj smo se z avtobusom vrnili nazaj v šolo.

Dan smo zaključili veseli, saj smo vsi dobili prva vozniška dovoljenja.

Tjaša Davidovič, 4. r.

PLAVALNI TEČAJ 2018

PLAVALNI TEČAJ 3. RAZREDA – NEKAJ VTISOV UČENCEV

V toplicah mi je bilo všeč. **(Sara)**

V Dolenjskih toplicah mi je bilo lepo. **(Nina)**

Lepo mi je bilo, ker sem se potapljal. **(David)**

V toplicah smo plavali. Bilo mi je lepo. **(Kevin)**

Zelo mi je bilo lepo, ker smo plavali. **(Zala)**

V toplicah mi je bilo všeč. Zanimiva mi je bila igra ISKANJE POTOPLJENIH PLAVALNIH OČAL. **(Jan)**

Meni je bilo všeč, ko smo se potapljali. **(Tai)**

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI 2018

Učenci prvega razreda so se v petek, 21. septembra 2018, odpeljali v Črnomelj in si ogledali poučno gledališko predstavo Cepetavček v izvedbi gledališča Kuc-Kuc. Predstavo je organizirala Občina Črnomelj, ki je v okviru Evropskega tedna mobilnosti izvedla dogodek »Igraj se v mestu – dan brez avtomobila«.

Po predstavi je županja Mojca Čemas Stjepanovič nagovorila vse prisotne in podelila praktične nagrade sodelujočim šolam in vrtcem. Seveda smo naše darilo z veseljem odnesli s seboj v Dragatuš. Občini Črnomelj in županji se za vse iskreno zahvaljujemo.

Po predstavi je županja Mojca

Prvošolci z učiteljicama Vesno M. Frank in Jasmino Strugar

UČENCI 1. RAZREDA S POLICISTOMA

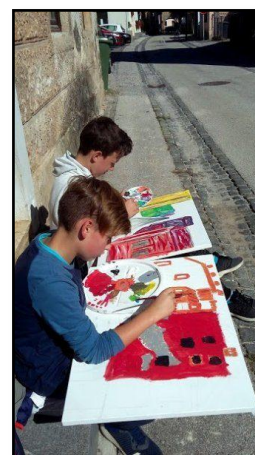
Na fotografiji si oglejte naše prvošolce na poučnem sprehodu s policistoma.

Učiteljica Vesna M. Frank

3. SLIKARSKI EX TEMPORE MLADIH LIKOVNIKOV BELE KRAJINE – ARHITEKTURNA DEDIŠČINA ČRNOMLJA

V petek, 28. 9. 2018, sem bil na 37. slikarskem Ex tempore mladih likovnikov Bele krajine, ki je to leto potekal v Črnomlju. Ko smo se zjutraj pri gradu zbrali vsi likovniki in njihovi mentorji vseh belokranjskih šol ter dveh novomeških, nam je akademski slikar Robert Lozar podal nekaj napotkov za delo.

Nato nam je predsednica DPM Črnomelj, ga. Tanja Vidic, razdelila slikarska platna. Ob sprehodu skozi mesto Črnomelj smo si z našo mentorico Jasmino Strugar ogledovali arhitekturo Črnomlja in si vmes izbrali vsak svoj motiv iz arhitekture Črnomlja, ki smo ga kasneje

naslikali na slikarsko platno. Uporabljali smo akrilne barve, pri delu pa smo morali uporabiti tudi domišljijo.

Iz naše šole so se Ex tempora poleg mene udeležili še Leon Pavlinič, Alja Deržaj in Monika Puhek. Bilo je lepo.

Anej Kobe, 5. r.

1. ŠPORTNI DAN – POHOD PO KRAJINSKEM PARKU

V soboto, 29. 9. 2018, smo imeli učenci od 1. do 5. razreda športni dan. Šli smo na pohod. V

šoli smo dobili malico, nekaj hrane in pijače pa smo si prinesli tudi s seboj (bonbone, piškote, prigrizke). Morali smo biti primerno obuti in oblečeni, in sicer tako, da nam je bilo zjutraj toplo, kasneje pa ne prevroče.

Peš smo se odpravili proti Podlogu in Brdarcem. Prvi postanek smo imeli pred Črešnjevcem. Tam smo lahko pojedli

malico, kaj popili in si malo odpočili. Za sabo smo morali počistiti smeti. Pot smo nadaljevali proti Knežini, Belčjem Vrh, Mali Lahinji. Vmes smo večkrat imeli odmore. Hodili smo v pari, zato smo se lahko med hojo tudi pogovarjali.

Pot smo zaključili v Dragatušu, kjer smo pohod tudi začeli. Po vrnitvi v šolo smo pojedli kosilo in odšli domov.

Tjaša Davidović, 4. r.

V soboto smo imeli športni dan. Bilo mi je zelo lepo, ker smo se družili s prijatelji, gledali muco, ki nam je sledila, opazovali ribice v ribniku, ptičke na drevesih, ovce na pašniku in rastline v naravi. Najpomembnejše je bilo to, da nismo sedeli doma pred televizorjem in računalnikom.

Tian Kocuvan Ivanič, 4. r.

V soboto, 29. 9. 2018, smo imeli učenci razredne stopnje športni dan. Odpravili smo se iz Dragatuša in hodili skozi naslednje vasi: Podlog, Brdarci, Črešnjevce, Knežina, Belčji Vrh, Mala Lahinja. Na poti smo se velikokrat ustavili. Pod Črešnjevcem smo se razdelili v dve skupini: učenci 1. in 2.

razreda so pot nadaljevali proti Mali Lahinji, ostali učenci pa proti Knežini. Vsi pa smo prišli na isti cilj – v Dragatuš, kjer nas je čakalo kosilo. Po kosilu smo odšli domov.

Meni je bilo lepo in zelo sem se zabavala.

Sara Horvat, 4. r.

V soboto, 29. 9. 2018, smo imeli učenci 1.–5. razreda športni dan. Veseli smo bili, ker ni deževalo, saj bi sicer imeli pouk. Zbrali smo se pred šolo, vzeli malico in pijačo ter se odpravili na pohod proti Podlogu. V nahrbtniku smo imeli tudi ostale dobrote: bonbone, čips, čokolado, smokje ...

Pot smo nadaljevali proti Brdarcem in Črešnjevcu. Tam smo imeli postanek za malico in večji počitek. Učenci 1. in 2. razreda so se odpravili proti Mali Lahinji, učenci 3., 4. in 5. razreda pa smo pot nadaljevali proti Knežini. Šli smo še na Belčji Vrh, Malo Lahinjo in skozi Nerajske luge na Vušivec in nazaj v Dragatuš.

Med pohodom smo se s sošolci pogovarjali in zabavali. Bilo mi je lepo in se že veselim naslednjega športnega dneva.

Lucija Štefanič, 5. r.

V soboto, 29. 9. 2018, smo imeli pohod. Hodili smo veliko časa in bili smo utrujeni. Šli smo do krajinskega parka. Bilo je lepo. Videli smo veliko lepih in zanimivih reči.

Na pohodu smo bili učenci 1.–5. razreda.

Meni je bilo zelo lepo. Ko smo prišli v šolo, so tam bili že učenci 1. in 2. razreda, ki so imeli krajšo pot. Malo smo se še poigrali na igralih, potem pa je bilo kosilo in avtobus, ki nas je odpeljal domov.

Neja Štefanič, 5. r.

RASTEM S KNJIGO 2018

Zjutraj, 8. 10. 2018, smo v Osnovni šoli Komandanta Staneta Dragatuš učenci 7. razreda pričakali avtobus, ki nas je ob sedem štirideset odpeljal v črnomaljsko knjižnico.

Tam nas je pričakala prijazna knjižničarka Jožica Žunič, ki nas je popeljala v sobo, v kateri nam je podrobneje opisala in razložila, kam vse se je ta knjižnica mogla seliti.

Povedala nam je vse o vrstah knjižnic, postavitvi knjig, o signaturi, nato pa predstavila projekt Rastem s knjigo, ki je bralni projekt za vse sedmošolce in dijake v 1. letniku srednje šole. Ogledali smo si tudi kratek filmček o knjigi, ki smo jo letos dobili v dar – Nataša Konc Lorenzutti: Avtobus ob treh. Po tej razlagi nam je razkazala celotno knjižnico.

Na enem izmed oddelkov je znanstvena fantastika, ki je tudi moja najljubša. Pokazala nam je bralni kotiček, kjer

imajo shranjene spominke znanih osebnosti, ki so obiskale knjižnico.

Nazadnje smo odšli na otroški oddelek, kjer imajo kartonke in slikanice, celo nekaj igrač se najde tam.

Naredili smo še skupinsko fotografijo s knjigami, ki jih bomo brali za bralno značko in za Cankarjevo tekmovanje.

Tim Kač Lamut, 7. r.

NARAVOSLOVNI DAN – SKRB ZA ZDRAVJE V 2. RAZREDU

V torek, 9. 10. 2018, so imeli učenci 2. razreda naravoslovni dan. Obiskala jih je Katja iz Zdravstvenega doma Črnomelj.

Danes je prišla zobozdravnica Katja. Najprej smo dobili tabletko, potem smo videli, kako se pravilno ščetka zobe. Pokazala nam je tudi, kako se prenašajo bakterije. Razdelila nam je pobarvanke, ki smo jih pobarvali. Nalepili smo jih na plakat. Sedeli smo v krogu in se pogovarjali. Na koncu smo se poslovili in

zobozdravnica je šla.

Neja Fink, 2. r.

Danes mi je bilo všeč, ko smo se pogovarjali o osebni higieni. Všeč mi je bilo tudi, ko nam je Katja predstavila bacile. Cel dan mi je bil zelo lep.

Lara Žunič, 2. r.

Danes smo se naučili, da si moramo umivati roke, da ne okužimo drugih. Dobro si moramo

umivati stalne zobe, da nam ne odpadejo. Robček je zelo pomemben pri kihanju. Risali smo dlani. Nekatere dlani so bile čiste, druge okužene. Gledali smo slikice, ki so bile v bistvu ilustracije iz knjige. Imeli smo se zelo lepo. Tega ne bom pozabila nikdar, ker je bilo zelo zelo zabavno.

Nuša Alexandra Kočevar, 2. r.

Najboljše mi je bilo, ko smo v skupini delali plakate o osebni higieni. Narisali smo, kakšne imamo najprej roke in kakšne so potem, ko si jih umijemo. Zelo mi je bila všeč zgodba o muhi.

Luka Gešelj, 2. r.

NARAVOSLOVNI DAN – ZDRAVSTVENA IN ZOBOZDRAVSTVENA VZGOJA

V torek, 9. 10. 2018, smo imeli učenci 8. in 9. razreda naravoslovni dan.

Pogovarjali smo se o vzgoji za zdravo spolnost in zobozdravstveni vzgoji. Pri dve šolski uri smo imeli zdravstveno vzgojo. Pogovarjali smo se, kako imeti zdravo spolnost, o ginekologu in pripomočkih za zdravo spolnost. Po teh dveh urah smo se pogovarjali o zobozdravstveni vzgoji. Dobili smo tudi pripomoček za čiščenje zob. Na koncu smo tudi reševali kviz o zobeh. Bilo je zelo zabavno in poučno.

Neja Klepec, 8. r., novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN V SPLOŠNI BOLNIŠNICI NOVO MESTO

V četrtek, 11. 10. 2018, smo učenci 8. in 9. razreda odšli na ogled Splošne bolnišnice Novo mesto.

mesto.

Najprej so nam na kratko predstavili poklic zdravstvenega tehnika. Nato so nam pokazali, kako izgleda, če ti odpovedo ledvice. Po končani predstavitvi smo si ogledali dializo. To je bilo zelo grozljivo in sam ne želim biti tam na noben način. Po ogledu dialize smo si ogledali urgentni center. Tam smo si lahko ogledali kirurške sobe, mavčarno, sobo za reanimiranje ter sprejemne sobe. Ogled urgentnega centra

je bil meni veliko zanimivejši od dializnega oddelka.

Po koncu ogleda urgentnega centra smo si ogledali porodni blok. Tam smo si ogledali 2 sobi, eno boljše ter eno slabše opremljeno.

Ogled Splošne bolnišnice Novo mesto je bil zelo zanimiv.

Vsi skupaj (učitelji in učenci) se iskreno zahvaljujem Splošni bolnišnici Novo mesto za to čudovito predstavitev poklica. Še posebej hvala zdravstvenemu osebju, ki nam je to izkušnjo omogočilo.

Gregor Pupič, 9. r., novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN V DOLENJSKEM MUZEJU

V četrtek, 11. 10. 2018, smo se učenci 6. in 7. razreda odpravili v Dolenjski muzej v Novo mesto.

Ko smo prišli v Novo mesto, nas je tam sprejela vodička in nas odpeljala v prostor, kjer smo pustili naše stvari. Odpravili smo se v delavnico, kjer nam je razložila, kaj bomo počeli. Najprej nam je razdelila fino maso in nam povedala, da bomo izdelovali ponarejene steklene jagode oziroma obeske. Prvo bunkico smo izdelali z njeno pomočjo, drugo pa sami. To smo dali peč in se odpravili po muzeju. Veliko smo se pogovarjali, a največ o grobovih. Na koncu smo odšli po naše obeske.

Pobrali smo svoje stvari in si lahko kaj kupili. Zahvalili smo se jim in odšli proti Dragatušu. Bilo je kar poučno.

Tea Ravnikar, 7. r., novinarski krožek

V četrtek, 11. 10. 2018, smo imeli tehniški dan. Učenci 6. in 7. razreda smo obiskali Dolenjski muzej v Novem mestu.

Tam smo si ogledali arheološko razstavo in imeli ustvarjalne delavnice. Gospa Vesna nam je pokazala, kako se dela s fino maso, in mi smo si sami naredili obeske za verižico. Obeske smo si lahko odnesli za spominke. Nato nam je pokazala muzej.

Kdor je želel, si je lahko kupil spominke. Izlet je bil poučen in zanimiv. In komaj čakam naslednjega.

Julija Štefanič, 6. r.

KULTURNI DAN – GLASBA SVETA

Potovanje s Stermeckim

V torek, 16. oktobra 2018, smo imeli učenci OŠ Dragatuš 4. in 5. uro predstavitev celin z gospodom Andrejem Stermeckim.

Predstavil nam je Afriko, Azijo, S in J Ameriko ter Evropo. Pokazal nam je veliko zanimivih stvari. Večina je bila glasbil, ob katerih smo ponavadi zapeli kakšno pesem. Velikokrat nas je tudi nasmejal z oblekami ljudstev. Imeli smo tudi modno

revijo, v kateri so nastopile štiri učenke. Veliko nas je naučil in bilo je lepo. Program je povezovala Klara Hudelja iz 7. razreda.

Leon Pavlinič, 8. r., novinarski krožek

Vtisi petošolcev

Predstavitve se mi je zdela zelo zanimiva. Spoznali smo Južno Ameriko, Afriko in Evropo. Peli smo pesmi in poslušali različne instrumente. Zelo smo se zabavali.

Neža

Bilo mi je lepo. Na predstavi smo se zabavali, smejali in žurali. Naučili smo se pesmice o psu Žuliju. Zdela se mi je zelo smešna. Videli smo veliko zanimivih stvari.

Sara

Na predstavi mi je bilo najbolj zabavno, ko je g. Stermecki predstavljal klobuke. Zabavno mi je bilo tudi, ko je razlagal o oblekah. Bil je smešen, zabaven in hkrati poučen.

Katja

Andrej Stermecki nam je predstavil različne obleke iz različnih držav, pa tudi plesal in pel je. Najbolj mi je bilo všeč, ko je igral na glasbila in pel o psu, ki mu je bilo ime Žuli. Povedal nam je, v katerih državah je že bil. Motilo me je, ko so med predstavo učenci 1. in 2. razreda klepetali. Predstava mi je bila všeč in komaj čakam naslednjo.

Lucija

Bilo je lepo. Gospod Andrej Stermecki nas je zabaval. Naučil nas je, kako ljudje živijo v različnih državah. Pokazal nam je indijanski lok in puščico, ki sta narejena iz najtršega lesa. Spoznali smo pesmico o psu Žuliju.

Kristijan

Spoznala sem veliko zanimivih stvari: Iz Indije, Afrike, Evrope ... Nekatera dekleta smo se

oblekla v obleke iz držav, kjer jih zares nosijo. Gospoda Andrej Stermecki je plesal, pel, tudi mi smo peli, videli smo klobuke, glasbila, poslušali pravljico in videli predmete celega sveta. Na koncu je sledila nagrada za tista dekleta, ki so oblekla oblačila in se sprehodila po modni brvi. Nagrada je bila na listu papirja trikrat napisano tvoje ime: v kitajščini, indijščini in v arabskem jeziku.

Neja

Najbolj mi je bila všeč pesem o psu Žuliju. Andrej Stermecki zelo lepo igra na instrumente, to bi zelo rada pohvalila. Gospod je tudi zelo zabaven. Njegova predstavitev je bila zelo poučna.

Eva G.

16. 10. 2018 nam je g. Andrej Stermecki predstavil stvari, pesmi, plese in zgodbe, ki jih je pridobil/slišal na svojih potovanjih okrog sveta. Predstavil nam je 5 celin, in sicer: Azijo, Evropo, Afriko, Južno Ameriko in Severno Ameriko. Najbolj mi je bila všeč pesem o psu Žuliju. Res škoda, da nam ni predstavil še Antarktike in Avstralije. Predstava je bila poučna. Nisem namreč vedel, da ima Azija 16.000 otokov.

Patrik

Predstava je bila zanimiva, ker smo spoznali svet na drugačen način. Avtor je bil kar zanimiv, ker je govoril o svojih potovanjih. Nič me ni motilo, saj je avtor govoril razločno in dovolj glasno. Govoril je o različnosti kontinentov. To mi je bilo všeč.

Nik

Videli smo indijanske, evropske, južnoameriške, afriške in azijske stvari. To mi je bilo zelo všeč. Všeč mi je bila tudi pesem o sosedovem psu Žuliju. Manekenke, ki so se oblačile v oblačila žensk z drugih koncev sveta, so se mi zdele smešne.

Rok Alojzij

Predstava je bila super. Škoda, da si stvari nismo smeli še od bližje pogledati ali jih prijeti v roke. Nekaj stvari se mi je zdelo hecnih. Pesmi in glasbila, ki smo jih videli/slišali, so se mi zdela zelo dobra.

Matic

Glasbena ustvarjalnica se mi je zdela zanimiva in poučna. Med gledalci smo bili vsi učenci od 1.–9. razreda. Gospod nam je prikazal različne

države in celine s pomočjo pripomočkov. Na koncu smo imeli možnost, da ga kaj vprašamo. Imel sem se lepo. Gospod Andrej Stermecki nas je naučil tudi 2 pesmi. Pokazal nam je lok, puščico, kape iz različnih držav, indijske copate in oblačila.

Anej

Ogledali smo si glasbeno ustvarjalnico, v katero nas je popeljal g. Andrej Stermecki. Meni je bila najboljša glasba, zanimiv je bil tudi ples, čaranje in oblačila. Bila sem srečna. Na ta način sem videla Ameriko, Evropo, Avstralijo. Od pesmi mi je bila najbolj všeč pesem o psu Žuliju. Zame je to do sedaj najboljša predstavitev na svetu.

Eva Č.

NARAVOSLOVNI DAN – SKRB ZA ZDRAVJE V 4. RAZREDU

V petek, 19. 10. 2018, smo imeli učenci 4. razreda naravoslovni dan z naslovom Skrb za zdravje. K nam je prišla medicinska sestra Katja iz Zdravstvenega doma Črnomelj. Prvi dve uri smo se pogovarjali o zobeh in njihovi higieni. Iz papirja smo izdelali usta z mlečnimi zobmi in usta s stalnimi zobmi.

Naslednji dve uri smo se pogovarjali o nesrečah, ki se nam lahko zgodijo. Gospa Katja nam je povedala, kako pravilno oskrbimo rane. Najbolj všeč mi je bilo, ko mi je povila nogo, kot da jo imam zlomljeno. Med poškodovanimi so bile tudi sošolke, ki so imele različne poškodbe. Tako smo lahko videli, kako jih pravilno oskrbimo.

Ta dan mi je bil zelo zanimiv in poučen. Želim si več takšnih naravoslovnih dni.

Enej Panjan, 4. r.

V petek, 19. 10. 2018, smo imeli učenci 4. razreda prvi naravoslovni dan. Obiskala nas je medicinska sestra.

Ta dan mi je bilo lepo.

Manca Horvat, 4. r.

V petek, 19. 10. 2018, smo imeli naravoslovni dan. Obiskala nas je medicinska sestra Katja. Pogovarjali smo se o zobeh, in sicer o tem, kako skrbimo za njih, da ne pride karies na njih. Izdelali smo usta in zobe iz papirja. Gospa Katja nam je pregledala naše zobe, če si jih redno

in pravilno umivamo. Nato smo dan nadaljevali s pogovorom o poškodbah. Pokazala nam je, kako oskrbimo različne poškodbe. Tudi sami smo poskusili zaviti roko, nogo ali glavo – odvisno, kje je bila poškodba.

Eva Babič, 4. r.

SISTEMATSKI PREGLED ZA UČENCE 6. RAZREDA

V četrtek, 19. 10. 2018, smo imeli učenci šestega razreda sistematski pregled. Zjutraj smo se zbrali pred šolo, si razdelili malico in z avtobusom odšli proti Zdravstvenemu domu Črnomelj. Ko smo prišli, smo imeli najprej predavanje o puberteti. Predavanje se nam je zdelo zanimivo. Po predavanju smo imeli kontrolo vida. Ko si se prepričal, ali dobro vidiš, si odšel proti zobozdravstveni ambulanti. Tam nam je zobozdravnica pregledala zobe in nas po potrebi naročila na nadaljnji pregled. Po pregledu so punce odšle na pregled in cepljenje, fantje smo medtem pomalicali. Po cepljenju je odšla zdravnica na malico. Ta čas smo izkoristili za igranje igrice na telefonih, pogovarjanje in pitje pijač iz avtomata. Po pavzi smo odšli na pregled k zdravnici še fantje. Najprej nam je medicinska sestra preverila težo, višino, obseg in srčni utrip. Po pregledu pri medicinski sestri smo odšli na pregled k zdravnici. Ko smo vsi fantje opravili pregled, smo se vsi veseli, da smo zdravi, odpravili nazaj proti šoli.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

OTVORITEV RAZSTAVE 8. BIENALA OTROŠKE ILUSTRACIJE

V ponedeljek, 3. decembra 2018, je bila v Kulturnem centru Semič otvoritev razstave in podelitev nagrad najboljšim učencem v likovnem natečaju **8. BIENALA OTROŠKE ILUSTRACIJE**.

Naša učenka Tina Simonič, ki obiskuje 6. razred, je prepričala strokovno komisijo in s svojo izvirno ilustracijo Župančičeve pesmi »Otroci spuščajo mehurčke« osvojila 2. mesto v drugi triadi. Prejela je priznanje in praktično nagrado, s katero bo še naprej lahko izražala svojo umetniško dušo.

V mesecu septembru in oktobru smo z učenci od 1. do 9. razreda pri predmetu likovna umetnost ustvarjali ilustracije Župančičevih pesmi iz pesniške zbirke Mehurčki. Najbolj izvirna likovna dela smo poslali na natečaj **8. BIENALA OTROŠKE ILUSTRACIJE**, ki ga je razpisalo Kulturno-umetniško društvo Artoteka Bela krajina. Na natečaj smo poslali 24 uspešnih in kreativnih likovnih del naših učencev, kar 9 pa se jih je uvrstilo v **ožji izbor**: Iz 1. razreda **Vid Špehar** in **Nejc Kobetič** (mentorici

Nada Klobučar in Marija Vesna Frank), iz 3. razreda **Sara Filip** (mentorica Mojca Pavlinič), iz 4. razreda **Tian Kocuvan Ivanič** (mentorica Ivanka Šušтариč), iz 6. razreda **Neli Klepec** in **Tina**

Simonič (mentorica Jasmina Strugar), iz 7. razreda **Valentin Kralj** (mentorica Jasmina Strugar), iz 8. razreda **Leon Pavlinič** (mentorica Jasmina Strugar), iz 9. razreda **Alja Deržaj** (mentorica Jasmina Strugar).

Čestitam vsem sodelujočim učencem in njihovim mentorjem.

Prav posebej pa čestitam TINI SIMONIČ za dosežen uspeh.

Jasmina Strugar, mentorica

OBČINSKO TEKMOVANJE V ODBOJKI 2018

V sredo, 12. 12. 2018, je v Semiču potekalo občinsko prvenstvo v odbojki za starejše dečke. OŠ Dragatuš so zastopali Tilen Bebar, Kevin Tilen Kuretič, Kristjan Simonič, Žan Kobetič, Erazem Jesih, Bor Maljevac in Leon Pavlinič. Na tekmovanju so nastopale OŠ Loka, OŠ Mirana Jarca ter OŠ Semič. Tekmovali smo po sistemu vsak z vsakim in dosegli 4. mesto.

Sanela Majstorovič, mentorica

160 LET ŠOLSTVA V DRAGATUŠU

V petek, 21. 12. 2018, smo na OŠ Dragatuš obeležili častljiv zgodovinski jubilej – 160 let šolstva v Dragatušu.

Začetki šolstva v Dragatušu segajo v leto 1858, ko je bila ustanovljena šola. V začetku je bila enorazrednica, pouk je potekal v farovžu, prvi učitelj pa je bil Jožef Čerin. V bombnem napadu nemških letal je bila šola močno poškodovana, porušena je bila cerkev ter

druge stavbe v Dragatušu. Leta 1960 se je na pobudo takratnega ravnatelja Staneta Žule pričela gradnja novega šolskega poslopja. Slavnostna otvoritev šole, ki so jo poimenovali po narodnem heroju Francu Rozmanu Stanetu, je bila 30. 12. 1962. Toda nova šola je imela številne pomanjkljivosti, ki so jih postopoma poskušali odpraviti. Skozi leta se je dragatuška šola dograjevala in posodabljala, kar učencem in zaposlenim še danes omogoča kakovosten in sodoben način poučevanja in učenja.

V uvodnem nagovoru prireditve je

prisotne pozdravil ravnatelj šole gospod Stanislav Dražumerič, ki nam je na kratko opisal zgodovino šolstva v Dragatušu ter nam predstavil načrte za prihodnost.

Zbrane sta nagovorila tudi dr. Jernej Štromajer, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, ter novoizvoljeni župan občine Črnomelj gospod Andrej Kavšek. Z vzpodbudnimi besedami sta nas opomnila na pomembnost šolstva v manjših krajih, kot je Dragatuš.

Seveda smo glavno vlogo prireditve prevzeli učenci in s pestrimi kulturnimi točkami popestrili prireditev. Predstavila se nam je tudi Otroška folklorna skupina Dragatuš z godci pod vodstvom gospe Zdenke Pezdirc in Jana Gašperiča ter Tamburaški orkester Dobreč z dirigentom Gregorjem Zagorcem.

Vzporedno s prireditvijo je potekala razstava fotografij, ki so dragoceni spomini na šolstvo v Dragatušu, ter razstava slik, ki so jih mladi likovniki Bele krajine ustvarili na letošnjem Ex-temporu.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

2. RAZRED – IZDELEK PO NAČRTU

V petek, 4. 1. 2019, smo imeli učenci 3. razreda tehniški dan. Po načrtu smo izdelovali medvedka uro, slovensko zastavo in grb. Pri delu smo se vsi potrudili. Izdelovanje zastave in grba je bilo enostavno. Pri izdelavi medvedka ure smo imeli več težav, saj smo morali biti pri izrezovanju šablone zelo natančni. Bilo nam je lepo.

Učenci 3. razreda

OBISK SREDNJE ŠOLE ČRNOMELJ

V petek, 11. 1. 2019, smo učenci 8. in 9. razreda obiskali Srednjo šolo Črnomelj. Najprej smo imeli splošno predstavitev pouka, programov in dejavnosti, ki potekajo na šoli. Po predstavitvi smo se razdelili v 2 skupini, in sicer ena skupina je obiskala program za oblikovalca kovin, druga pa gimnazijo. Jaz sem izbral prvo skupino. Najprej smo šli plezat po plezalni steni. Nato smo šli programirati majhnega robota.

Po malici smo šli risat na računalnik. Ne nazadnje smo si ogledali še delavnice in varilnice ter CNC stroje. Ogled mi je bil zelo všeč, kajti tudi sam se bom naslednje šolsko leto pridružil dijakom, ki obiskujejo to srednjo šolo.

Gregor Pupič, 9. r., novinarski krožek

PREŠERNOV DAN NA OŠ DRAGATUŠ

V četrtek, 7. februarja, je na naši šoli potekala prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku. Obeležujemo ga zaradi smrti največjega slovenskega pesnika doktorja Franceta Prešerna. Začelo se je s himno. Najprej so se z deklamacijo predstavili otroci iz vrtca, iz najstarejše skupine – Lisičke. Pozneje pa je Neja Klepec, učenka 8. razreda, recitala pesem Sorodnice srake. Zatem sta nam Nina Patricija Blatnik (8. r.) in Tilen Bebar (9. r.) predstavila dve ljubezenski pesmi iz Pavčkovih Majnic. Pozneje nam je Anej Babič iz 6. razreda prebral narobe zgodbo iz zbirke Pesmi iz rimogojnice. Prvi del so zaključili učenci 8. razreda. Vsak se je predstavil z eno pesmijo iz ljudske zbirke Enci benci na kamenci.

V drugem delu se je potek prireditve preselil v gledališče. Člani Društva za boljši svet so nam prikazali igro z naslovom Kviz slovenskih pregovorov.

Celotno prireditev je povezoval Anej Babič. Bilo je zelo zabavno, nekateri pa so se tudi preizkusili na odru.

Leon Pavlinič, 8. r., novinarski krožek

RAZSTAVA UČENKE ALJE DERŽAJ

Talenti – razstave mladih likovnikov v knjižnici

V torek, 26. februarja 2019, je bila v Knjižnici Črnomelj otvoritev razstave likovnih del naše učenke Alje Deržaj.

Alja že več let sodeluje na slikarskih ex temporih mladih likovnikov Bele krajine, letos tudi na natečaju bienala otroške ilustracije, vsako šolsko leto pa tudi na likovnih natečajih Evropa v šoli.

Na razstavi smo videli dela, ki jih je ustvarjala v šoli pri izbirnem predmetu likovno snovanje, in tudi dela, ki jih je ustvarila doma, nekaj del pa je iztrgala kar iz svoje skicirke in jih postavila na ogled. Njena skicirka je vedno polna in vsakič me preseneti z novimi in izvirnimi

risbami.

Pri svojem delu z zanimanjem raziskuje različne likovne tehnike in izkazuje, da ima občutek za barvne kombinacije, likovno kompozicijo, prostor, izredno dobro opazuje in zna odlično prikazati volumen.

Alji iskreno čestitam za njeno prvo samostojno razstavo!

Mentorica Jasmina Strugar

ZAHVALA

Knjižničarka se zahvaljuje za podarjene knjige, ki jih je šolski knjižnici darovala TIA POŽEK (učenka 4. r.). Hvala!

Knjižničarka Nataša Podhostnik

OBČINSKI ŠOLSKI PARLAMENT 2019

V petek, 1. marca 2019, sta na 29. občinskem šolskem parlamentu sodelovala Tim Gašperič in Sara Plut Pečavar. Parlament je potekal v sejni sobi Občine Črnomelj. Sodelovali so tudi učenci iz drugih osnovnih šol občine Črnomelj: OŠ Stari Trg ob Kolpi, OŠ Loka, OŠ Vinica, OŠ Mirana Jarca, OŠ Milke Šober Nataše. Letošnja tema debate je bila zopet Šolstvo in šolski sistem. Tim in Sara sta predstavila svoja stališča o šoli, odnosih v njej, učnih vsebinah in načinih poučevanja. Bila sta odlična.

Mentorica Sanela Majstorović

RAZSTAVA STARIH PREDMETOV V 1. RAZREDU

Učenci 1. razreda smo ob koncu sklopa "Bilo je nekoč" pripravili razstavo. Skoraj cel mesec smo pridno zbirali stare predmete in jih prinašali v šolo. Razstavo smo pokazali tudi staršem na govorilni uri.

Učiteljci Nada Klobučar in Vesna M. Frank

TEHNIŠKI DAN 4. RAZREDA – POSKUSI Z ELEKTRIKO

V sredo, 13. 3. 2019, smo imeli učenci 4. razreda tehniški dan.

Ko smo prišli v razred, smo si pripravili vse, kar smo potrebovali za izdelavo izdelka. Potem nam je učiteljica razložila, kaj bo ocenjevala. Najprej smo naredili podstavek iz stiropora in lepenke. Nato smo izdelali stolp iz papirja, ki smo ga okrasili. Na vrh stolpa smo prilepili papirnat krožnik. Nanj smo položili nastavek za žarnico in ga povezali z žicami. Nato smo ga priključili na baterijo ter preverili, če svetilnik deluje.

Ko smo končali s svetilnikom, smo šli delat različne poskuse ločevanja zmesi. Naučili smo se veliko novega. Bil sem zelo srečen, ker sem naredil lep svetilnik.

Tian Kocuvan Ivanič, 4. r.

V sredo, 13. 3. 2019, smo imeli učenci 4. razreda tehniški dan. Izdelovali smo svetilnik.

Najprej smo si pripravili vse potrebno za izdelavo izdelka. Okrasili smo list papirja in iz njega naredili tulec. Zatem smo izdelali streho svetilnika. Na streho smo pritrdili grlo za žarnico, iz katerega smo speljali skozi tulec dve žici.

Po malici smo namestili žarnico na vrh svetilnika in na žici pritrdili baterijski vložek. Na naše veliko veselje je žarnica zasvetila. Četrto uro je učiteljica ocenila naše izdelke in nas z njimi tudi fotografirala.

Tehniški dan se mi je zdel zelo poučen. Naučil sem se, kako zasveti žarnica in kaj za to potrebujemo. Želim si še več takšnih tehniških dni.

Enej Panjan, 4. r.

ZAKLJUČNA REGIJSKA PRIREDITEV NATEČAJA EVROPA V ŠOLI 2018/2019

V petek, 15. marca 2019, je bila v Kulturnem domu Metlika zaključna regijska prireditev natečaja Evropa v šoli. Tema, na katero so učenci ustvarjali, je bila SNEMIMO ROZAMODRA OČALA: Ustvarjajmo družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante. Učenci naše šole so ustvarjali pod mentorstvom učiteljev na likovnem natečaju in se tudi odlično uvrstili na državni nivo. Na regijskem izboru je sodelovalo 15 učencev naše šole. Vsi so bili povabljeni na kulturni program, ki so ga sooblikovali učenci vseh belokranjskih šol. Tu so nas

z deklamacijo pesmi Moj očka pesnice Lile Prap predstavljali učenci 2. razreda: Neja Fink, Lara Žunič, Tadej Jesih in Nik Kobetič pod mentorstvom učiteljice Sanele Majstorović. Zbrane v polni dvorani kulturnega doma je pozdravila predsednica Društva prijateljev mladine Metlika Alenka Muc, podpredsednica Vladka Škof, metliška podžupanja Martina Legan Janžekovič, med gosti z državnega nivoja pa so bili prisotni predsednica Zveze prijateljev mladine Slovenije Darja Groznik, predsednica nacionalnega odbora Evropa v šoli za Slovenijo Majda Struc in članica Nataša Adlešič Barba ter zunanji minister dr. Miro Cerar.

Podpredsednica DPM Metlika gospa Vladka Škof je s povabljenimi gosti podelila priznanja in nagrade za vse sodelujoče učence. V avli kulturnega doma pa so pripravili razstavo likovnih in fotografskih del z natečaja.

Na državnih nivoju natečaja sta se s svojim likovnim delom uvrstila:

Anej Kobe iz 5. r. (mentorica Jasmina Strugar) in Julija Štefanič iz 6. r. (mentorica Jasmina Strugar).

Mentorica Jasmina Strugar

2. APRIL – MEDNARODNI DAN KNJIG ZA OTROKE TUDI NA OŠ DRAGATUŠ

Prvo šolsko uro smo vsi učenci šole, otroci iz vrtca, učitelji in vzgojiteljice obeležili mednarodni dan knjig za otroke tako, da smo brali tiskano gradivo, nekateri literarna dela, nekateri pa strokovne knjige.

Poslanico je letošnje leto napisal Kęstutis Kasparavičius (1954), mednarodno uveljavljen litovski otroški pisatelj in ilustrator.

Ne nazadnje, zakaj je že 2. april mednarodni dan knjig za otroke? Ker je 2. april rojstni

dan Hansa Christiana Andersena.

Tudi vam, dragi bralci, želimo, da bi čim več brali.

Novinarji OŠ Dragatuš

ČISTILNA AKCIJA 2019

V sredo, 3. 4. 2019, je imela naša šola čistilno akcijo z namenom, da počistimo okolico šole in se imamo lepo.

Vsak razred je imel svojo zadolžitev. Naša čistilna akcija se je začela 5. in 6. šolsko uro. Vsi naši učenci so bili zelo pridni in so se izkazali. Pometali so cesto, pograbili so okolico šole, hodili po Dragatušu in pobirali smeti ter okopavali na vrtičkih. Mislim, da bi naš moto šole

moral biti Vsi za enega, eden za vse, ker ne glede na to, koliko si star, si vsi medsebojno z dobro voljo pomagamo. Mislim, da smo se vsi z malo dobre glasbe, ki smo jo poslušali, zelo zabavali.

Tea Ravnikar, 7. r., novinarski krožek

DELOVNA SOBOTA: GASILSKA VAJA NA OŠ DRAGATUŠ

V soboto, 13. 4. 2019, smo imeli učenci OŠ Komandanta Staneta Dragatuš delovno soboto. Na naši šoli je potekala velika gasilska vaja. V njej je sodelovalo preko 384 udeležencev, s kar 42 vozili, in sicer:

- 27 enot gasilskih društev GZ Črnomelj
- štab Civilne zaščite občine Črnomelj,
- Rdeči križ Črnomelj,
- Nujna medicinska pomoč Črnomelj,
- Enota za podporo vodenju Ljubljana,
- Helikopterska enota,
- Pobrateno društvo DVD Novi Marof,
- Enota reševalnih psov ŠKD Bela krajina.

Vse je začelo zgodaj zjutraj. Kot običajno smo prispeli v šolo. Učenci, ki niso bili ponesrečenci, so imeli dve uri tehniški dan, drugi, poškodovanci, pa smo odšli v telovadnico, kjer so nam člani Rdečega križa Črnomelj razdelili vrste poškodb in nam narisali rane ter predstavili naloge. Ko smo bili vsi namaskirani in so bile vloge razdeljene, smo nestrpnost pričakovali

začetek dogajanja. Ura je odbila devet in učenci, ki smo bili ponesrečeni v dimni šoli, smo se porazdelili po razredih in hodnikih, tisti, ki so bili ponesrečeni v prometni nesreči, pa so odšli na igrišče ter počakali na začetek dogajanja. Nestrpnost je naraščala in trenutek kasneje se je vse zares pričelo. Slišali smo pok in po šoli se je začel viti dim. Kmalu zatem smo zaslišali zvok siren. Na prizorišče so prispeli gasilci in reševalci in pričela se je evakuacija učencev. Kmalu so v "gorečo" stavbo prihiteli gasilci ter nas pospremili ven in odnesli tiste, ki smo bili težje poškodovani. Reševalci so zunaj

izvajali triažo ter prevažali težje poškodovane. Ko so bili vsi ponesrečeni rešeni, se je zaradi zmede zgodila prometna nesreča. Gasilci in reševalci so se hitro napotili na kraj nesreče. Ena oseba je bila huje poškodovana, zato je prišel reševalni helikopter, ki je težje poškodovano osebo odpeljal v UKC Ljubljana. Po sanaciji prometne nesreče se je zgodila delovna nesreča v gozdu. Na občana je padlo drevo. Zaradi neznane lokacije so odšli poškodovanca iskat z reševalnimi psi. Ko so ga rešili, je sledil še zbor gasilcev. S tem je bila tudi uradno zaključena gasilska reševalna vaja "Dragatuš 2019".

Vajo je vodil občinski gasilski poveljnik občine Črnomelj, tov. Jože Vrščaj, ogledal pa si jo je tudi župan občine Črnomelj, gospod Andrej Kavšek. Velika zahvala gre tudi Aleksandru Kuzmi za odlično organizacijo.

Vsi zdravi, srečni in navdušeni ter v pričakovanju, da bomo lahko še kdaj del takšnega doživetja, smo odšli domov. Dogodek nam bo še dolgo ostal v prijetnem spominu, hkrati pa nas je spodbudil k zavedanju pomena gasilcev in reševalcev ter želji, da bi se tovrstne nesreče čim manjkrat dogajale.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

DAN SLOVENSKO-BRITANSKEGA PRIJATELJSTVA

V torek, 14. 5. 2019, smo se učenci predmetne stopnje OŠ Dragatuš udeležili Dneva slovensko-britanskega prijateljstva v Gornjem Suhorju pri Vinici. 6. šolsko uro je po nas prišel avtobus in odpravili smo se proti Suhorju. Ko smo prišli tja, smo videli, da je oder že postavljen. Učenci, ki smo pri pevskem zboru, smo imeli tonsko vajo, ostali učenci pa so nas čakali. Ob 14.00 se je vse skupaj začelo. Naenkrat smo zagledali dva helikopterja. Ko sta helikopterja pristala, smo videli, da sta iz njiju izstopila njegova eksilenca princ Edward in naš predsednik Borut Pahor, na njiju pa je čakal še župan občine Črnomelj g. Andrej Kavšek. Orkester Slovenske policije je zaigral himni držav Velike Britanije ter Republike Slovenije. Po govorih smo s pevskim zborom zapeli pesem Pastirče mlado in Singing all together. Kasneje smo se posladkali in odpravili domov.

Urban Koce, 6. r.

ŽUPANČIČEVA FRULICA NA OŠ DRAGATUŠ IN REGIJSKO

V četrtek, 25. 4. 2019, je potekalo šolsko tekmovanje Župančičeva frulica. Namen tekmovanja je bil izbor tekmovalcev za regijsko tekmovanje, ki je bil 9. 5. 2019 v Novem mestu.

Predstavilo se nam je 21 tekmovalcev iz 4., 5. in 6. razreda. Na tekmovanje so jih pripravljale mentorice Sabina Lukežič, Ivanka Šuštarč in Nataša Podhostnik. Tekmovanje je potekalo prvo šolsko uro. Ko so vsi deklamatorji nastopili, so se učiteljice posvetovalle, katera

dva najboljša deklamatorja se bosta udeležila regijskega tekmovanja.

Napočil je trenutek resnice. Učiteljice so določile, da se bosta regijskega tekmovanja Župančičeva frulica udeležila Tian Kocuvan Ivanič (4. r.) in Anej Babič (6. r.).

Na regijskem tekmovanju je sodelovalo 75 deklamatorjev. Naša učenca sta se izjemno izkazala; Tianu pa je strokovna komisija izrekla posebno pohvalo za »domiselno krmarjenje« skozi pesem. Iskrene čestitke.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

ZELO USPEŠNI UČENCI NA NATEČAJU EVROPA V ŠOLI – 2. IN 3. MESTO V SLOVENIJI

Na OŠ Dragatuš vsako leto uspešno sodelujemo na likovnem natečaju Evropa v šoli. Letos sta med najboljše likovnike v Sloveniji uvrščena naša učenca Anej Kobe, učenec 5. razreda, ki je dosegel 3. mesto v Sloveniji s svojim likovnim delom – sliko, z naslovom »Moja mami je mojstrica za vse«, in Julija Štefanič, učenka 6. razreda, ki je dosegla 2. mesto v Sloveniji s svojim likovnim delom – sliko, z naslovom »V atkovem objemu sem vedno varna«, oba pod mentorstvom učiteljice Jasmine Strugar. 10. maja, en dan po dnevu Evrope, so jima v

Festivalni dvorani Pionirskega doma v Ljubljani, podelili nagrado in diplomo za doseženi nagradi.

V kulturnem programu so nas nagovorili dr. Miro Cerar, minister za zunanje zadeve, Miha Lobnik, zagovornik načela enakosti z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Darja Groznik, predsednica Zveze prijateljev mladine Slovenije, za povezovanje programa in zanimive glasbene, pevske in dramske točke pa so poskrbeli učenci iz OŠ Artiče.

Učenci so letos ustvarjali na temo »Snemimo roza-modra očala: Ustvarjajmo družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante«. Osrednja tema letošnjega natečaja se navezuje na enakost spolov z namenom doseči enakost spolov in okrepiti vlogo vseh žensk in deklic, kar je tudi 5. cilj trajnostnega razvoja.

Na natečaju, ki ga koordinira Zveza prijateljev mladine Slovenije, je po vsej Sloveniji sodelovalo kar 140 šol in 10.617 mladih ustvarjalcev, ki so svoje mnenje in predloge izražali na likovnem, literarnem, fotografskem in video področju.

Mentorica Jasmina Strugar

Dosegel sem 3. mesto v Sloveniji na natečaju Evropa v šoli

Pri likovnem krožku smo ustvarjali na temo »Snemimo roza-modra očala: Ustvarjajmo

družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante«.

Pogovarjali smo se o enakosti spolov, o poklicih, ki jih opravljajo moški in ženske, o hobijih, ki so stereotipni za fante in dekleta, razmišljati pa sem moral o tem, kako bi spolni stereotip naredil nestereotipnega. Naredil sem veliko skic na to temo, razmišljal sem o moških opravilih in poklicih, ki bi jih lahko opravljale tudi ženske. Spomnil sem se, da moja mami doma opravlja veliko moških opravil, zato sem na svoji sliki upodobil ravno njo, kako popravlja avto, odtoke, zabija žeblje in se razume na veliko podobnih stvari, ki so značilne za moške. S to svojo sliko sem želel sporočiti, da so tudi ženske zelo dobre pri opravljanju težjih del, da so

pomembne, enakovredne, enakopravne in sposobne ter da morajo imeti v življenju na splošno enake možnosti kot moški. Zato sem to svojo sliko naslovil »Moja mami je mojstrica za vse«.

Ker je učiteljica Jasmina Strugar moj likovni izdelek izbrala za med najboljše na šoli, ga je poslala na likovni natečaj Evropa v šoli. Moje delo se je uvrstilo najprej z regijskega na državni nivo, nato pa ga je strokovna komisija na tem natečaju v Ljubljani uvrstila na 3. mesto v Sloveniji. 10. maja sem bil povabljen na nacionalno zaključno prireditev tega natečaja, kjer so mi v Festivalni dvorani Pionirskega doma v Ljubljani podelili nagrado in diplomo za dosežen uspeh. Na ta uspeh sem zelo ponosen.

Anej Kobe, 5. r.

Dosegla sem 2. mesto v Sloveniji na natečaju Evropa v šoli

Likovni natečaj Evropa v šoli je potekal na temo »Snemimo roza-modra očala: Ustvarjajmo družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante«. To pomeni, da imamo punce in fantje enake pravice in priložnosti v družbi, v kateri živimo.

Učiteljica Jasmina nam je razložila, kaj vse ta tema pomeni. Nato smo začeli s skiciranjem risbe. Odločila sem se, da bom narisala očeta, kako pestuje dojenčka. S to sliko sem želela

sporočiti, da niso samo mamice tiste, ki vzgajajo in čuvajo otroke. Sliko sem poimenovala »V atkovem objemu sem vedno varna«.

Učiteljica je izbrala najboljše na naši šoli in jih poslala na Društvo prijateljev mladine v Metliko na regijski izbor. Tam je bila moja slika izbrana med najboljše in je odšla v Ljubljano na državni izbor. Čez nekaj mesecev so prišli rezultati in nisem mogla verjeti, da je bilo moje ime napisano na 2. mestu. Bila sem zelo vesela.

V petek, 10. maja 2019, smo šli v Ljubljano in v Festivalni dvorani Pionirskega doma so mi podelili nagrado.

Za ta uspeh se bi rada zahvalila moji mentorici Jasmini Strugar in se že veselim naslednjega likovnega natečaja.

Julija Štefanič, 6. r.

1. RAZRED NA PARADI UČENJA

V sredo, 15. 5. 2019, smo se učenci 1. razreda OŠ Dragatuš udeležili Parade učenja v Črnomlju. Bilo nam je zelo všeč, ker je bilo vse lepo organizirano. Uživali smo v plesu in druženju z učenci iz drugih šol. Ogledali smo si tudi razstavo v avli kulturnega doma.

Učiteljici Nada Klobučar in Vesna M. Frank

OBISK POLICIJSKE POSTAJE ČRNOMELJ

Končno smo prvošolci dočakali naravoslovni dan – obisk Policijske postaje Črnomelj.

Sprejela sta nas prijazna policista Mitja in Jože ter nam razkazala vse, kar nas je zanimalo. Našega šoferja Robija sta "spremenila" v policista. Zaprti smo bili v priporu in v "marici", videli smo policijske pse in vozila. Na koncu so nas pogostili, mi pa smo se jim prijazno zahvalili in se odpeljali proti šoli.

Učiteljici Nada Klobučar in Vesna M. Frank

TELOVADILI SMO S ŠOLO ZDRAVJA

V TVU (tednu vseživljenjskega učenja), od 20. do 24. 5. 2019, smo se učenci in najstarejša skupina otrok iz vrtca povezali s Šolo zdravja. Vsak dan smo prvo šolsko uro razgibali svoje mišice učenci dveh razredov, zadnji dan pa še otroci iz skupine Lisičke.

Naši dragatuški 'oranžni' so nam pokazali zdrave vaje, zapeli smo pesmico in tudi pozdravili sonce. Bili smo navdušeni. Za to izkušnjo se jim iz srca zahvaljujemo. Zagotovo bomo še sodelovali; o tem pa več naslednje šolsko leto.

Novinarji OŠ Dragatuš

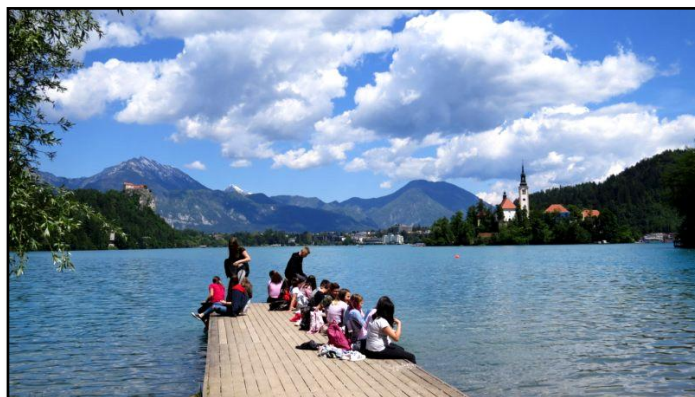

KONČNI IZLET NA GORENJSKO

V petek, 24. 5. 2019, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na končni izlet na Bled. Zjutraj smo se ob 7.30 odpravili izpred šole. Vožnje je bilo kar nekaj, a smo komaj čakali, da bomo prišli. Najprej smo se odpravili k Blejskem jezeru. S pletnami smo se odpravili do otočka sredi jezera. Pri tem smo vsi veselo namakali roke in

poskušali ugotoviti, kako mrzla je voda. Ko smo prišli do otoka, smo se izkrcali in naredili skupinsko sliko. Nato smo imeli skoraj eno uro, da smo si lahko ogledali otok in šli na vrh zvonika pozvonit za srečo. Ko je ura odbila dvanajst, smo se počasi odpravili do pleten in se odpeljali nazaj. Nato smo se kar peš odpravili do restavracije, kjer smo jedli kosilo.

Po zelo dobrem kosilu smo imeli nekaj časa zase. Sprehodili smo se po plaži. Najpogumnejši so si v jezeru namakali noge. Za konec izleta pa smo se odpravili na Vintgar. Hodili smo po zelo lepi soteski. Videli smo slapove, mostove in še veliko drugega. Bilo nam je zelo lepo in upam, da se naslednje leto odpravimo še na kakšen tak izlet.

Neja Klepec, 8. r., novinarski krožek

ZAHVALA

Iz srca se ZAHVALJUJEMO **MARKU PANJANU**, učencu 7. razreda, ker je šolski knjižnici daroval ogromno knjig. Z veseljem jih bomo brali.

Knjižničarka Nataša Podhostnik

ŠPORTNI DAN – ZABAVNE IGRE

V ponedeljek, 27. 5. 2019, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda zabavne igre. Prvi del je vseboval spretnostne igre. Zmagali smo seveda učenci 8. razreda. V drugem delu je bila odbojka, kjer se je pomerilo pet ekip. Zmagala je skupina Kevina Tilna Kuretiča. Vsem ostalim čestitke za sodelovanje. Na koncu smo prejeli še nagrade.

Leon Pavlinič, 8. r., novinarski krožek

IZLET V MÜNCHEN

Učenci, ki smo se učili nemščino tudi v letošnjem šolskem letu, smo se odpravili na končno ekskurzijo v München. Ekskurzija je trajala dva dni. V petek, 31. 5. 2019, smo se ob

štirih zjutraj odpravili na pot. Med potjo smo se ustavili trikrat.

V München smo prispeli ob enih popoldne. Najprej smo si ogledali najstarejši tehnični muzej na svetu. V njem smo našli veliko zanimivih stvari, če smo želeli, pa smo lahko kakšne poskuse naredili tudi sami. Po

hotel smo se morali prijaviti in vsaka soba je dobila svojo kartico, s katero smo odklenili vrata. Hotel in sobe so bile zelo lepo urejene. Sledila je večerja. Potem smo šli na kratek večerni sprehod. Vsi izmučeni smo se vrnili v hotel in se umili. Počasi je napočil čas za spanje, kajti zjutraj smo se morali zgodaj zbuditi.

Po ogledu parka smo se odpravili v zelo velik muzej vozila BMW. Videli smo najnovejše modele avtomobilov in motorjev znamke BMW. Kasneje smo odšli nazaj v park, kjer smo imeli čas zase, da smo si ga podrobneje pogledali in uživali v njem. Nato smo se odpravili do nogometne arene, kjer smo si ogledali, kje nogometaši telovadijo in kje imajo garderobe. Ko je bila ura okrog petih, smo se odpravili nazaj v Slovenijo. Pot je bila dolga in v Dragatuš smo prispeli malo čez polnoč. Izlet je bil zelo lep in upam, da bomo šli naslednje leto tudi na takšen izlet.

ogledu muzeja smo se skupaj z vodičem odpravili v sam center mesta. Vodič nam je med vožnjo povedal veliko novega in zanimivega.

V centru mesta smo si ogledali stare in pomembne stavbe. Nato smo imeli kar nekaj prostega časa za ogled centra in nakupovanje. Ko je ura odbila pet, smo se vsi skupaj zbrali in se odpravili do hotela, kjer smo bivali skozi noč.

Od

prihodu v

V soboto, 1. 6. 2019, smo imeli budnico

od sedmih zjutraj. Hitro smo se preoblekli in odhiteli na zajtrk. Zatem smo spakirali in pospravili za seboj. Hitro smo odšli iz hotela, kajti čakal nas je zanimiv in natrpan urnik.

Najprej smo se odpravili v park. Tam smo odšli na razgledni stolp, ki je bil zelo visok.

Neja Klepec, 8. r., novinarski krožek

PLAVANJE V DOLENJSKIH TOPLICAH

V torek, 4. 6. 2019, smo se učenci cele šole, z izjemo 3. in 4. razreda, odpravili na športni dan – plavanje v Dolenjskih toplicah. Tretji in četrti razred ni šel, ker gredo na poletno šolo v naravi. Ko smo prispeli, smo najprej malo počakali, da je učitelj uredil karte. Nato je povedal, da zunanji bazen in tobogani niso odprti. Vsi smo bili malo žalostni. Potem smo se odšli preobleč. Ko smo bili vsi urejeni, smo odšli na bazen. Zbrali smo se skupaj in učitelj nam je povedal nekaj navodil, kako naj se obnašamo. Nato smo se končno lahko odšli kopat. Učenci 6. razreda smo imeli najprej kratek preizkus plavanja, nato pa smo šli prosto plavat tudi mi. 3 ure smo si v vodi podajali žogo, plavali in se hecali. Seveda pa dan v Dolenjskih toplicah ni mogel iti mimo brez dunajskega zrezka in pomfrita. Ko je ura odbila 12, smo se odpravili preobleč. Ko smo se zbrali, smo se razvrstili po avtobusih. Utrujeni, a hkrati veseli smo se odpravili proti šoli.

Urban Koce, 6. r., novinarski krožek

MEGA KVIZ

Tudi v letošnjem šolskem letu smo reševali Slovensko knjižnični Megakviz. Letos je bila osrednja tema Narodna galerija Ljubljana in Ivana Kobilca. Letos smo prvič vsi učenci od 6. do 9. razreda reševali kviz in ga tudi uspešno rešili.

Za nagrado smo se 5. junija 2019 odpeljali na ZIK in si ogledali film Mia in beli lev. Film nam je marsikdaj pognal solze v oči. Tema filma je predvsem ljubezen med človekom in živaljo, opozarja pa tudi na iztrebljanje živalskih vrst, ko jih turisti zaradi denarja neusmiljeno ubijajo. Film je vreden ogleda!

Šolski novinarji

ADRENALINSKI PARK PODZEMELJ

V sredo, 5. 6. 2019, smo se ob 7. 30 učenci 1.–5. razreda odpeljali v Podzemelj v adrenalinski park.

Najprej smo se namestili na tamkajšnje stole in mize, nato pa smo se razdelili v skupine. Ga. Petra nam je dala navodila, kako se pripeti na vrv, da smo lahko varno plezali. Četrtošolci in nekaj petošolcev se je podalo na pot. Plezali smo po dveh nivojih. Nekateri, ki smo bili pogumnejši, smo se preizkusili na višji stopnji, ki je zahtevala od nas več samostojnosti in manj strahu. Vsi podvigi z ovirami so nam bili v izziv, ampak kljub vsemu nam je uspelo. Premagovali smo strah in doživeli lastno zmago.

Medtem ko smo čakali na vrsto, smo se ukvarjali s številnimi športnimi aktivnostmi, npr. golf, odbojka, razgibavanje na fitnes napravah v naravi, igrala, namizni nogomet, namizni tenis, ali pa smo se posladkali s tamkajšnjo ponudbo: sladoled, sok ipd.

Vreme je zdržalo, slišati pa je bilo grmenje na drugem koncu Bele krajine. Bil je čas za odhod. Ko smo se peljali proti Dragatušu, je v Črnomlju že močno deževalo.

Po prihodu v šolo smo šli na kosilo, nato pa odšli domov. Dan se nam je zdel zanimiv, nekoliko strašljiv, zabaven. Naučili smo se biti samostojnejši. V adrenalinski park si želimo iti tudi v prihodnje.

Učenci 5. razreda

DOGAJANJE V VRTCU

SKUPINA LISIČKE IN LISJAKI

Otroci so si v letošnjem letu za znak skupine izbrali Tako smo ves mesec september posvetili spoznavanju življenja lisic, se naučili novo deklamacijo ter si ogledali videoposnetke o lisici na internetu. Lisička Zvitorepka nam je tudi poslala pismo. Naša naloga je bila, da smo morali po navodilih poiskati vsa skrita pisma in rešiti naloge, ki nam jih je zastavila.

S knjižničarko Natašo Podhostnik smo se odločile, da bomo otrokom še močneje približale slikanice. Na takšen način bi jih spodbudile, da bi čim več brali skupaj s starši. Ob vsakokratnem obisku nam je knjižničarka prebrala novo pravljico. Hkrati pa smo se naučili nov izraz, ki je povezan s slikanico (ilustracija, ilustrator/-ka, slikanica, zlata hruška, hrbet knjige, založba, tiskarna ...). Ob vsakem obisku knjižnice so si otroci izposodili novo pravljico, ki so jo jim doma prebrali starši, starejši bratje ali sestre. Obnovo pravljice so ob slikah povedali vzgojiteljicama in narisali tisto, kar jim je bilo v pravljici najbolj všeč. Na koncu smo si pod vodstvom knjižničarke izdelali knjižico.

Mesec oktober je bil jesensko obarvan. Obiskala nas je botra Jesen in s seboj prinesla polno košaro jesenskih darov. V okviru športnega programa Miška Eli smo izvedli jesenski pohod od Dragatuša do Šipka in nazaj. Zelo ustvarjalni smo bili na likovnem področju, poslušali smo pravljice z jesensko tematiko, reševali didaktične liste v povezavi s temo in se posladkali z bučkinim zavitkom. V okviru dni zeliščarstva v Beli krajini smo se udeležili delavnic, ki so

potekale na ZIK-u v Črnomlju. Na delavnicah smo izdelovali kopalne kroglice, spoznali pomen žit v prehrani in prisluhnili zeliščni zgodbi.

V začetku novembra smo si v Kulturnem centru Semič ogledali predstavo Juri Muri v Afriki pleše v izvedbi Plesnega teatra Ljubljana. Predstava nas je očarala z glasbo, plesom, petjem in živobarvnimi kostumi. Veliko smo se v tem mesecu pogovarjali o čustvih (strah, jeza, krivda, sram, žalost, veselje ...). Svoja čustva smo gibalno in plesno ponazorili ob poslušanju različne glasbe. Z otroki smo se

pogovarjali o vsakem čustvu posebej, ugotavljali smo, kako se takrat počutimo, kaj naredimo, se igrali igre z vlogami ... Ob opazovanju svojega obraza v ogledalu smo na list narisali, kakšni smo, ko smo veseli, žalostni, jezni ali prestrašeni.

Na začetku meseca decembra nas je pred vrati vrtca čakal paket. Takoj smo vedeli, da nam ga je poslala lisica Zvitorepka. Najprej smo prebrali njeno pismo in se nato lotili odpiranja paketa. V njem se je skrival adventni koledar, ki smo ga obesili na steno. V ustrezen žep na koledarju smo razvrstili pisma, ki so bila oštevilčena. V vsakem pismu je bila napisana naloga, ki smo jo morali ta dan opraviti. Pogovarjali smo se tudi o čustvu hvaležnosti, kaj to pomeni in za kaj vse

smo lahko hvaležni. Nato smo s skupnimi močmi sestavili našo zahvalno pesem in jo pred vsakim pričetkom dela skupaj povedali. Decembrsko dogajanje smo popestrili s silvestrovanjem skupine v vrtcu, kjer so otroci iz petka na soboto skupaj z vzgojiteljicama tudi spali.

Z otroki sva se pogovarjali, kdo jih zjutraj zbudi in kaj nato počnejo. Pogovor je tekel tudi o zamujanju v vrtec, šolo in službo. Kako bi oni kaznovali zamudnike? Ali bi jim dali kakšno nalogo oz. delo? Seveda smo tudi hitro ugotovili, kdo nas zjutraj z neba pozdravi in nas zvečer pospremi spat. Zato smo naslednji dan prebrali pravljico o Zvezdici Zaspanki. Ogledali smo si tudi lutkovno in gledališko lutkovno predstavo o Zvezdici Zaspanki. Pravljico smo poslušali tudi pred počitkom. V povezavi s temo smo se ob slikah pogovarjali o zvezdah, kometih, luni, si ogledali videoposnetek o kroženju Lune okrog Zemlje, reševali didaktične liste o zvezdah, Ceferinu in Zvezdici Zaspanki. Otroci so skupaj s starši en mesec opazovali Luno in njeno spreminjanje zabeležili na list. Ker nam je bila pravljica všeč, smo se dogovorili, da bomo pripravili gledališko predstavo. Dogovorili smo se, kdo bo v pravljici nastopal, in razdelili vloge. Ugotovili smo, katere pripomočke in oblačila bomo potrebovali ter kaj lahko izdelamo v vrtcu in pri čem bomo potrebovali pomoč staršev. Skupaj z otroki smo najprej naredili potrebne rekvizite (daljnogled, sladoled, balone, plakat Sejem dobre volje in

Ceferinov dom, sladoledarjev voziček ...). Vsak starš je svojemu otroku priskrbel oblačila, ki jih je potreboval za svojo vlogo. Nato smo se lotili sestavljanja besedila za našo predstavo. Pozabili pa nismo tudi na glasbene vložke. Ko smo imeli vse pripravljeno, smo pričeli z vajami. Nekajkrat smo vadili tudi v času počitka. Seveda so se otroci tega zelo razveselili, saj so vedeli, da ta dan ne bodo šli počivat. Po kar treh mesecih trdega dela smo končno dočakali dan, ko smo Zvezdico

Zaspanko zaigrali staršem, bratom, sestram in starim staršem.

Kaj počnemo v aprilu in maju? Pogovarjamo se in spoznavamo življenje nekaterih ptic, jih izdelujemo iz različnih materialov v različnih tehnikah, beremo pravljice, učimo se pesmice in deklamacije, gledamo videoposnetke o pticah. V povezavi z velikonočnimi prazniki smo izvedli kar nekaj dejavnosti (ogled videoposnetka o izdelavi belokranjske pisanice, izdelovanje velikonočne dekoracije, branje pravljic, ogled videoposnetka o izvalitvi piščančka, ples ob glasbi ...). Pripravljamo se na Mini olimpijado, ogledali si bomo zobno ambulanto v ZD Črnomelj in se udeležili zaključne prireditve Pravljičnega potujočega kovčka.

Kaj pa junij? Tudi v tem mesecu bo v naši igralnici zelo pestro. Kaj se bo dogajalo? Vsega pa le ne izdamo.

Vzgojiteljci Andreja Kmetič in Vesna Noč Pavlakovič

SKUPINA MEDVEDKI

September. Novo šolsko leto, nova skupina. Nov izziv za otroke, kakor tudi zame, njihovo vzgojiteljico. »Kakšno bo to leto? Bo naporno?« Te misli mi hitro preženejo iz glave otroci. Ti glasno raziskujejo kotičke igralnice. Zdi se, da so čez poletje pozabili pravila, ki naj bi jih otroci upoštevali v igralnici: s kockami se igramo v kotičku s kockami; v kotičku dom se igramo s posodicami in dojenčki; v knjižnem kotičku za mizo listamo knjige, barvamo z barvicami ali zlagamo puzzle. Zdaj pa je vse narobe. Kocke so po celi igralnici, puzzle se zlagajo pod mizo, pod sosednjo mizo se riše.

Opazujem otroke. Ne moti jih, da je igralnica razkopana. Glasno se smejejo, drug drugega vzpodbujajo. Pomagajo drug drugemu, se dogovarjajo in nadgrajujejo svojo igro. Nočem jih motiti. Z Alenko stojiva ob strani in jih opazujeva. To so najini otroci, otroci skupine Medvedki.

Vidiva, da so nasmejani, razigrani in predvsem glasni. Pustiva jih v njihovi igri do malice. A pred malico je v vrtcu najtežji del dneva. Zakaj? Ker je to tisti čas, ko z Alenko zahtevava, da otroci pospravijo igrače. Diplomati kot so, to otroci preslišijo in najdejo različne izgovore: »Boli me trebušček!«, »Noga me boli!« ali pa kar konkretno: »Jaz ne pospravljam. Doma pospravlja mamica!« Toda, izgovorov v vrtcu ni. Vsi smo se igrali in pospravljamo tudi vsi.

Spoznamo Muco Copatarico, ki je otrokom pomešala copate. Najti svoje copate? To pa res ni težko! Pa tudi obujemo se že sami. Saj veste – leva noga v levo copato, desna v desno copato. Včasih otrokom ne gre, potrebujejo pomoč. Tukaj sva vzgojiteljici Vladka in Alenka, da pomagava in skupaj z otroki rešiva problem, ki se v igralnici pojavi.

In že je tu tetka Jesen. Predstavila je nov letni čas in pridelke, ki so zrasli na polju. Skupaj z otroki je pela pesmi in z njimi zaplesala v lepe jesenske dni.

Na daljšem jesenskem sprehodu smo opazovali polja in kmete, ki so pospravljali poljske pridelke. Otroci so skupaj s starši prinašali jesenske pridelke v vrtec. Med igro smo jih raziskovali, se z njimi igrali različne igre.

Ob naši zeliščni gredici je zrasla velika buča. In še ena. In še ena. Buč je bilo toliko, da jih nismo znali prešteti. A nič zato. Z njimi smo se poigrali in se veselili, kakor tudi s kostanjji, ki jih je spekel hišnik Dušan za naše starše.

December je najlepši mesec v letu. V igralnici Medvedkov je veselo. Sliši se glasba, otroci okrasijo igralnico, hodnik in nestrpno pričakajo dedka Mraza z darilom.

Babica Zima prinese v igralnico topla oblačila, kape in rokavice. Medtem ko otroci čakajo sneg, si ga kar sami pričarajo. Res ni pravi, a dejavnost jim je zanimiva.

Zime pa ni in ni. In že je tu pust. Kot skupina se udeležimo pustnega karnevala in občudujemo vesele maskare, ki se v povorki skupaj z nami sprehodijo skozi Črnomelj.

Čas v vrtcu hitro mine. Zdaj se že dobro poznamo – midve z Alenko otroke in otroci naju. Med igro otroci spoznavajo različne stvari, osvajajo nova znanja, jih utrjujejo. So radovedni in radi raziskujejo. Njihov večni »zakaj« zahteva odgovore. In z Alenko jim nudiva izzive, da sami najdejo odgovor. Jih vodiva, usmerjava in po potrebi pomagava.

In ne boste verjeli, otroci pospravljajo sami. Naj pohvalim naše dečke – ti pospravijo hitreje kakor deklice. In ker so hitrejši, sedejo za mizo, listajo slikanice in čakajo, da je igralnica pospravljena.

Knjiga je vir informacij. Kot skupina smo vključeni v projekta Malček braleček in Pravljični potujoči kovček, ki vzpodbujata branje knjig.

Med slikanicami je tudi slikanica Piščanček Pik. Otrokom je všeč piščanček, ki išče svojo mamo. Z mimiko obraza ponazorimo čustva in se na koncu smejimo, ker je piščanček našel mamo. Zgodba je otrokom všeč, zato jo še zaigramo.

Kot vrtec strmimo k zdravi prehrani. Na naši zeliščni gredici rastejo zelišča, ki jih je babica Milena z otroki nabrala za čaj: meto, meliso. Skuhala je čaj, ga sladkala z medom in ponudila otrokom. S seboj je prinesla semena limonske trave in jih z otroki posadila v lončke. Lončke smo postavili na okenske police k lončkom s posajenimi bučami, ki že kalijo. Da, še nekaj za opazovanje in nestrpno pričakovanje, kdaj bodo sadike buč dovolj velike, da jih bomo posadili k ograji ob našem zeliščni gredici.

Leto se obrne hitro. In v tem šolskem letu so otroci spoznali veliko novih stvari. Za nas, velike, morda nepomembne, a za njih so to mali začetki znanj, ki jih bodo nadgrajevali. Z vsakim šolskim letom bodo vedeli več in nas presenečali s svojim razmišljanjem, s svojimi idejami, rešitvami.

Vrtec otrokom kot vzpodbudno okolje nudi izzive in jih izziva, da sami najdejo odgovore. Vzgojiteljici sva jim v oporo in jih skozi igro vodiva. Skupaj odkrivamo svet okoli nas, ki se spreminja in od nas vseh zahteva vedno več znanja in veščin.

Vzgojiteljica Vladimira Štručl
(pomočnica vzgojiteljice Alenka Šimec)

SKUPINA ŽOGICE

Aktivnosti v vrtcu so načrtovane in vsak dan nam prinese nekaj novega in zanimivega, torej nam nikoli ni dolgčas. Vključeni smo v dva projekta – VARNO S SONCEM in ZDRAVJE V VRTCU.

Letošnja rdeča nit v projektu ZDRAVJE V VRTCU je medgeneracijsko sodelovanje.

Na obisk smo povabili upokojeno učiteljico gospo Tatjano Jakofčič, nekdanjo delavko naše osnovne šole. S seboj je na ogled prinesla knjige in nam prebrala nekaj pravljic iz njenega otroštva. V nadaljevanju nam je prikazala izdelavo igrache – punčke in žogice, kar smo tudi sami izdelali.

Na obisk je prišla tudi Markova babica in pripravila zajtrk, kot so ga imeli nekoč. Za posladek je otrokom ponudila suhe slive, jabolka in hruške.

Otroci so z veseljem prisluhnili zgodbam iz otroštva starejših, branju pravljic in uživali ob izdelavi igrach. Vsi skupaj smo v medgeneracijskem druženju spoznali nove stvari o življenju.

V začetku pomladi smo uredili naš zeliščni vrt in posadili nekaj novih zelišč. Trenutno se pripravljamo na zaključno prireditev za starše otrok naše skupine, kjer bomo predstavili naše letoletno delo.

Vzgojiteljici Nada Veselič in Barbara Šuštarič

INTERVJUJI

INTERVJU Z UČENKO ALJO DERŽAJ

Alja Deržaj je letošnja učenka 9. r., ki se zelo trudi, posveča šoli ter osvaja same odlične rezultate. Bila je prva od starejših deklic na atletskega tekmovanju.

V katero srednjo šolo si se vpisala?

SŠ Črnomelj, gimnazija.

Kaj misliš, s kakšnim uspehom boš končala 9. r.?

Odličnim.

Kateri je tvoj najljubši predmet?

Slovenščina, glasba in nemščina (ko smo jo še imeli).

Kaj ti je bilo najbolj všeč v osnovni šoli?

Zimska šola v naravi.

A boš pogrešala sošolce in sošolke?

Absolutno.

Katera je tvoja najljubša knjiga?

Sarah J. Maas, Stekljeni prestol.

Kateri razred je najtežji razred?

8. razred.

Kakšni so tvoji spomini na osnovno šolo?

Veliko jih je dobrih, smešnih, a nekaj tudi slabih.

Ali bi kdaj delala na šoli?

Mogoče kot učiteljica slovenščine, drugače pa nimam živcev za otroke.

Kaj imaš raje slovenščino ali šport?

Slovenščino.

Ali imaš fanta oz. simpatijo?

Ne.

Katera je tvoja sanjska služba?

Kriminalist, detektiv.

Katera učiteljica se ti bo vtisnila v spomin?

Vse.

Kaj o tvojem uspehu mislijo tvoji starši?

Sprašujejo se, od koga sem.

Kateri sošolec oz. sošolka ti je prirasel k srcu?

Vsi.

Tea Ravnikar, novinarka 7. r.

INTERVJU Z UČENCI 9. RAZREDA

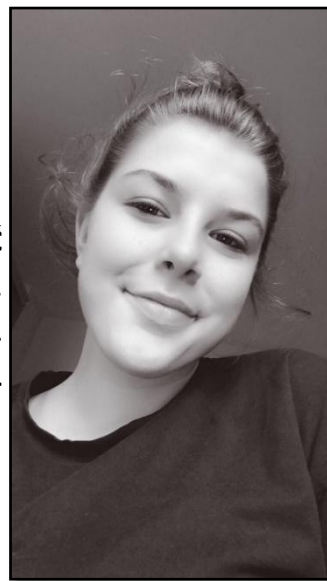
Tako kot vsako leto smo tudi letos novinarji intervjuvali naše 'devetare'. Kmalu nas bodo zapustili in odšli v srednjo šolo. Vprašali smo jih 3 preprosta vprašanja, ki so ista vsako leto:

1. Kaj iz OŠ Dragatuš se ti je najbolj vtisnilo v spomin?
2. Kaj so te učitelji na naši šoli najbolj naučili?
3. Kaj bi svetoval/-a učencem mlajših generacij?

ALJA DERŽAJ

1. Šola v naravi.
2. Vsega po malem.
3. Pridno se učite, delajte naloge in poslušajte učitelje.

ANA PERŠIČ

1. Zimska šola v naravi v Bohinju.
2. Vsega po malem.
3. Sproti se učite in poslušajte učitelje.

GAL PLANINC

1. Učiteljica matematike.
2. Vse.
3. Matematika ni hec.

TIM GAŠPERIČ

1. Naši preljubi učitelji.
2. Da nimam pojma o ničemer, razen o angleščini.
3. Ajoj, učite se, ker jaz se nisem.

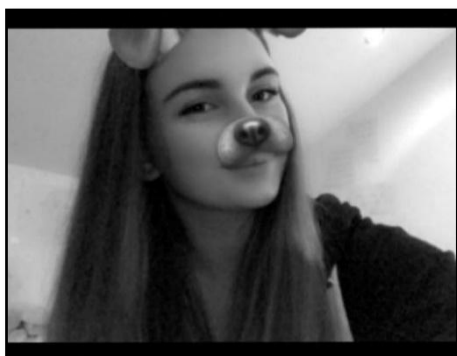

TILEN BEBAR

1. Učitelji, predvsem veliko smeha.
2. Matematiko in urejanje besedil.
3. Naj se učijo in bodo pridni.

GREGOR PUPIČ

1. Maškare, ker smo se zelo zabavali.
2. Nikoli ne obupaj, čeprav si na dnu.
3. Naj se sprti učijo in delajo domače naloge.

MONIKA PUHEK

1. Vse, kar je bilo povezano z razredom, ker smo se med seboj dobro ujeli.
2. Najboljšo podlago za naprej smo dobili pri učiteljicah Aniti Vrtin in Nataši Podhostnik.
3. Sprti se učite.

INTERVJU Z VZGOJITELJICO NADO VESELIČ

Vzgojiteljico Nado Veselič smo izbrali, ker je zelo prijazna, nas zanima, kako se je imela z nami, in ker je imela že veliko generacij, pa še v vrtcu varuje tiste res najmlajše. ☺

1. Kako dolgo že delate kot vzgojiteljica na naši šoli?

V Dragatušu v vrtcu delam kot vzgojiteljica že 37 let. Predhodno sem delala v vrtcu v Črnomlju.

2. Ali vam je všeč delo vzgojiteljice?

Z delom vzgojiteljice sem zadovoljna, vesela in srečna. Delo je zelo razgibano in zelo odgovorno, česar se zavedam vsako minuto svojega dela. Kajti hitro se ti lahko sesuje hiška iz kart.

3. Kaj radi počnete v prostem času?

Vsakodnevno si vzamem vsaj eno uro časa zase – kolesarim in hodim na daljše sprehode. Zavedam se, da pri svojem delu rabim kondicijo.

4. Najbolj smešen dogodek v vrtcu?

Teh dogodkov je veliko. Zelo sem vesela, da lahko govorim o lepih trenutkih in pripetljajih. Želim si, da bi s tem tudi zaključila svojo kariero.

5. Ali imate najljubšo generacijo?

Za mene so vse generacije enake. V vsakem otroku sem iskala samo pozitivne stvari in tudi sama sem pozitivna oseba.

6. Kako ste se odločili za ta poklic?

Že kot osnovnošolka sem si kak dinarček zaslužila z varovanjem otrok. Že takrat sem vedela, kaj si želim delati. Če bi se še enkrat odločala o poklicu, bi izbrala enako. Delo z otroki je božanski poklic.

7. V vrtcu ste imeli tudi svoja otroka. Ali ste bili kdaj bolj zaščitniški ali strogi?

V vrtcu sem čuvala tudi svoja dva otroka in po njihovih današnjih pripovedovanjih mi povesta, da sem bila do njiju strožja kot do ostalih otrok. Pri svojem delu vidim vsakega otroka kot svojega. Z njimi delam tako, kot bi želela, da nekdo drug dela z mojim otrokom.

8. Kaj se vam je iz otroštva najbolj vtisnilo v spomin?

Odraščala sem na vasi, bilo nas je veliko otrok različnih starostih. Obirali smo hmelj, pasli krave na združenih njivah, se hodili sankat na bele hribe pri Zorencih, smučat na "ščitke". Bilo nam je zelo lepo. Ne vem, o čem se boste vi pogovarjali v svoji starosti.

Sara Plut Pečavar, 8. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČITELJICO JOŽICO MEDVEŠEK GROBOVŠEK

Učiteljico Jožico Medvešek Grobovšek smo izbrali, ker je prijazna in zna pomagati učencem, ko je to potrebno. V nadaljevanju boste videli, kaj vse nam je povedala o sebi.

Koliko let delate na tej šoli? Ali nam lahko zaupate dogodek, ki vas je v vseh letih na naši šoli najbolj navdušil?

Na šoli sem zaposlena od leta 2001, torej letos teče 18. leto. Vmes sem delala 1 leto na Srednji zdravstveni in kemijski šoli. Najbolj sem vesela dosežkov naših učencev, še posebej če so ti s področja biologije oz. naravoslovja.

Katero srednjo šolo ste obiskovali? Ali ste kdaj ušpičili kaj hudomušnega na tej šoli?

Obiskovala sem gimnazijo v Črnomlju. Najbolj mi je ostalo v spominu kolektivno »špricanje« fizike. Profesorja fizike, ki je takrat veljal za najstrožjega na šoli, smo se vsi bali. Predvsem njegovega spraševanja za znake. Enkrat smo se vsi skrili in opazovali, ali ima s seboj žepno redovalnico, kar je pomenilo, da bo ta dan spraševal. Takrat smo šli vsi »špricat«.

Radi poučujete na naši šoli? Zakaj?

Na naši šoli rada poučujem, saj je to majhna, podeželska šola, v lepem okolju z velikim šolskim vrtom. Ima veliko prednosti, med njimi tudi to, da se vsi poznamo med seboj in se dobro razumemo. Da se imamo na šoli lepo, dokazuje tudi to, da se bivši učenci naše šole radi vračajo nazaj.

Če bi si lahko izbrali kateri koli poklic razen učiteljice, kateri bi to bil in zakaj?

Nikoli nisem v času službovanja pomislila, da bi spremenila poklic. Toda, če bi že morala, bi bil ta zagotovo s področja naravoslovja. Zanima me na primer delo v laboratoriju ali v lekarni.

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Za poklic učiteljice sem se odločila, ker imam rada otroke in delo z njimi. Ta poklic me je zanimal že od malih nog. Dokončno sem se odločila v gimnaziji, navdušil me je profesor za biologijo.

Imate veliko prostega časa? Kaj počnete v prostem času?

Prostega časa res nimam veliko, saj imam tri šoloobvezne otroke, veliko časa mi vzamejo tudi vožnje na občolske dejavnosti. Kar mi preostane časa, izkoristim za delo na domačem vrtu, kakšen družinski izlet, kolesarjenje ali druženje s prijatelji. Ob večerih si z možem rada ogledava kakšen dober film.

Kaj se vam je iz otroštva najbolj vtisnilo v spomin?

Iz otroštva imam veliko lepih spominov. Takrat smo veliko časa preživeli zunaj s prijatelji, se igrali na cesti, skrivali po gozdu, vozili s kolesi, »robotali« sosedove češnje. Imeli smo potolčene in opraskane noge. Veliko iger smo si izmislili sami. Tudi spore med seboj smo reševali sami.

Kako pripravite učence, da dobijo vašo pozornost?

Učencem skušam snov čim bolj približati, tako da jim povem čim več primerov iz vsakdanjega življenja, od doma prinesem pokazat različne stvari, delamo poskuse. Je pa res, da je v današnjem času veliko zanimivega in poučnega e-gradiva na spletu, ki ga tudi večkrat uporabim.

Kaj bi sporočili našim učencem?

Sporočila bi jim, naj poskušajo najti stvari, ki jih osrečujejo in naj pri tem tudi vztrajajo.

Neja Klepec, 8. r., novinarski krožek

LITERARNE STRANI

ČUDEŽNA KNJIGA (knjiga, ki izpolni vse želje)

Nekoč je daleč stran, neznanu kje, živel zloben kralj. Imel je lepo in mlado hčerko princeso. Živela sta v prelepem dvorcu, polnem knjig, saj je princesa rada brala. Imela sta veliko knjižnico, v kateri je bilo na milijone knjig.

Princesa je imela zelo rada živali. Njen oče pa ravno obratno, vsako žival, ki jo je zagledal, je hladnokrvno ubil. Princesa je bila zato zelo nesrečna, saj tega ni mogla prenašati.

Oče je imel v knjižnici čarobno knjigo, ki ti je izpolnila vse želje in ti tudi kaj pokazala, če si to želel. Princesi te knjige ni nikoli pokazal. Vedno je hodil z njo v knjižnico, da si ne bi zaželela prav te. Princesa je opazila, da ji to knjigo poskuša prikriti, ni pa vedela, da je čarobna.

Isti dan ji je skozi okno priplezala veverica, ki je ravno zbežala njenemu očetu. Princesa se je odločila, da jo bo obvarovala. Postali sta prijateljici in princesa ji je povedala vse o skrivnostni knjigi. Odločili sta se, da se bosta prithotapili v knjižnico in vzeli knjigo. Veverica je previdno švignila skozi vrata knjižnice in tam zagledala kralja. Kralj jo je opazil in se zapodil skozi vrata. Princesa je odšla v knjižnico in vzela knjigo ter stekla v sobo. Veverica je kralja ukanila in stekla v sobo do princese. Veverica je vprašala po knjigi in princesa jo je z nasmeškom dvignila.

Skozi okno so se z naglico zapodile 3 vile in opazile čarobno knjigo. Povedale so, da je last njihove kraljice in da jim jo je vzel pohlepen kralj. Kralj je ta čas že prišel v knjižnico in opazil, da knjige ni, zato je stekel v princesino sobo. Veverica in vile so se hitro skrile pod posteljo. Vprašal je po knjigi in princesa se je delala, da ne ve nič o tem. Kralj je šel še enkrat v knjižnico preverit, ali je knjiga tam. Ni je bilo, prav tako pa tudi princese ne, ko se je vrnil v sobo. Z vilami in veverico se je splazila skozi okno in odšla iskat kraljico vil. Ko so prispele, so videle, da je kraljica zelo slabotna. Vrnile so ji knjigo in si zaželele zdravilo za kraljico. Ta je ozdravela in se zahvalila.

Vsi so si želeli, da bi bil kralj kaznovan. S čarobno knjigo so ga za 7 let zaprli v ječo, da se je spametoval. Princesa je odslej živela v palači, polni živali, vil, palčkov in škratov. Zdelo se ji je, da je najsrečnejša oseba na svetu.

Ema Markovič, 6. r.

ČUDEŽNA KNJIGA IZVIRNA PRAVLJICA

Nekoč je živel fant, ki je zelo rad bral. Mati in oče sta mu umrla, ostala mu je samo še mačeha. Mačeha je bila zelo hudobna do fanta in mu je veliko knjig zažgala.

Nekega dne je šel fant od doma, da si najde službo. Kmalu je na ulici zagledal muco, ki so jo obmetavali s kamni. Fant jo je pobral in hitro pobegnil v gozd. Mačka se mu je zahvalila in rekla, da mu bo do mraka prinesla najlepšo čarobno knjigo.

Fant se je odpravil naprej in srečal palčka, ki so ga napadale tri čarovnice. Fant je bil zelo začuden, a vseeno je šel pomagat palčku. Čarovnice je začel obmetavati s kamni in hitro so pobegnile. Palček se mu je zahvalil in mu obljubil, da mu izpolni dve želji. Fant mu je rekel, da

si želi, da bi imel prelepo hišo in veliko hrane. Palček je tlesknil s prsti in pred fantom se je pojavila najlepša palača, kar jih je videl, noter pa je bilo veliko hrane.

Fant je hodil naprej in pred njim se je kar naenkrat pojavila mačka, ki je držala zelo lepo knjigo. Mačka jo je dala fantu in pobegnila v vas. Fant si jo je hotel ogledati, ampak se je pred njim prikazala mačeha in mu rekla, da ji mora dati knjigo. Ni je hotel dati, saj je vedel, da ima zlobne načrte. Knjiga se je kar naenkrat odprla in noter je pisalo, naj glasno bere. Fant je začel brati. Kar naenkrat se je pred njim pojavila kletka, v kateri je bila mačeha. Deček je kletko zaklenil in pobegnil, a je knjigo pozabil na tleh pri kletki. Ko jo je hotel poiskati, je videl, da je knjiga priletela za njim in mu rekla, naj gre sto korakov naprej. Fant je hodil in kar naenkrat je zagledal svojo palačo. Iz nje so se slišali čudni zvoki. Stopil je noter in videl, da je mačeha držala mačko in palčka. Fant se je spraševal, kako je pobegnila, potem pa se je spomnil, da je pustil ključ v ključavnici kletke. Mačeha mu je grozila, da ju bo vrgla v reko, če ji ne da knjige. Deček ji je dal knjigo, ampak je knjiga spustila bleščeč prah, da mačeha ni ničesar videla. Knjiga je hitro odletela k fantu.

Mačeha si je odstranila bleščice z obraza in prijela fanta. Palček je mačeho porinil, da je padla v reko, ki je bila ob palači. Odnoslo jo je zelo hitro. In tako je fant ni več nikoli videl niti slišal.

Tina Simonič, 6. r.

NAJSTAREJŠI SIN

Nekoč, pred davnimi časi za devetimi gorami je živel kralj. Imel je tri sinove. Ti trije sinovi so imeli mačeho, ki ni bila prijazna.

Mačeha je sinovom nagajala. Ko so doma kaj delali, je zakrila sledi njihovega dela, da bi bil kralj na njih jezen. Tako je kraj nekoč rekel sinovom, naj odidejo po svetu iskat delo.

Prvi sin je hodil in hodil in prišel do tesarja. Vprašal ga je, če ima kakšno delo zanj. Rekel mu je, da ima. Sin je bil tako len, da ga je tesar kmalu odpustil. Ves nesrečen se je vrnil domov.

Z drugim sinom se je zgodilo enako.

Tretji, najstarejši sin pa se je zaposlil pri kovinarju. Delal je dneve in noči, nato pa mu je zmanjkalo dela. Odpravil se je v sosednjo vas za tesarja. Tudi tam je vse postoril, tako da mu je zmanjkalo dela. Gospodar mu je dal denar, sin pa se je odpravil proti domu.

Na poti je srečal svojo hudobno mačeho. Ob sebi je imela zmaja. Zmaj mu je rekel, da ga bo ubil, če mu ne izroči vsega denarja, ki ga je zaslužil. Sin mu ga ni hotel dati. Mačeha je povedala, da mu v zameno za denar dasta z zmajem čarobno uro. Sin ni hotel slišati za ponudbo. Stekel je proti gradu, da bi mu oče pomagal.

Ko je pritekel do gradu, je njegov oče z njegovima bratoma pil čaj na balkonu. Oče je opazil, da njegovega najstarejšega sina lovita zmaj in mačeha. Od mačeha je hotel izvedeti, od kod ima zmaja in zakaj lovita najstarejšega sina. Mačeha je rekla, da je zmaj njen prijatelj in da sta hotela sinov denar.

Kralj je postal jezen. Poklical je svojo vojsko. Mačeho in zmaja so izgnali iz dežele, kraj in njegovi trije sinovi pa so v poštenosti, delavnosti in prijaznosti živeli srečno do konca svojih dni.

Urban Koce, 6. r.

OPIS SOŠOLCA

Imam sošolca Erazma. Je pameten, pošten, vedoželjen in kar marljiv. Ima temno ali svetlo rjave lase, nekje vmes, saj se težko razbere. Nikoli ni nesramen in poreden, vedno je dober. Ni prav dosti visok, je pa zato toliko bolj simpatičen. Erazem je priden in ni len. Erazem je vedoželjen in pustolovski, kar se lahko vidi tudi po knjigah, ki jih prebira. Nikoli ni dolgočasen. Ima prijazne starše. Je zelo skrben do svojih stvari. Sicer je malce nagajiv in doma mogoče delaven. Ko pa se z njim pogovarjaš, je pogovor kar zanimiv.

Anej Babič, 6. r.

OPIS SOŠOLKE

Moja prijateljica Neli je svetlolasa punca. Nikoli si ni želela postati temnolaska. Je srednje velike postave in zelo simpatična. Meni je lepa takšna, kot je. Včasih nagajiva, večinoma pa zanimiva in ustrezljiva. Do vseh sošolk je prijazna in poštena. Doma je v Pustem Gradcu in doma je zelo delavna. Tudi v šoli je marljiva in vedoželjna. Stara je enajst let. Obiskuje glasbeno šolo in doma pridno vadi. Nobena stvar je ne dolgočasi. Neli je pametna punca, vendar malo preveč pustolovska. Zato tudi včasih pozabi narediti kakšno domačo nalogo. Do mene ni bila nikoli nesramna, zato je moja dobra prijateljica.

Lana Panjan, 6. r.

MOJA SESTRICNA EVA

Ta oseba je ena izmed najboljših oseb na svetu. Letos je dopolnila 18 let. Težka je približno 63 kg. Ima temno rjave lase s svetlimi prameni. Rada se oblači v preprosta oblačila. Najraje poje babičin 'štrudelj'. Lahko ji zaupam vse skrivnosti in ne bo izdala ničesar.

Njen dan se ponavadi začne že zgodaj zjutraj. »Rana ura je zlata ura,« nam vedno pravi babi. Zjutraj že pri zajtrku zelo pazi pri prehrani, saj vzdržuje svojo telesno težo ter kondicijo.

Cela družina je nanjo ponosna prav zaradi tega, kar počne. Zgodaj zjutraj se vstaja, gre k pouku in takoj za tem jo čakajo obveznosti. Seveda jo vsak dan, ko pride domov, čaka mlajša sestra Zala, ki komaj čaka, da ji pove, kaj se je ta dan dogajalo. Kmalu zatem se gre učiti. Po pridnem učenju večino časa preživi v fitnessu ali na treningih. Po napornem dnevu si zvečer pripravi stvari za naslednji dan. Preden gre v posteljo, prebere kakšno knjigo. To je ena vrsta Evinih dni.

Druge dni pa včasih preživi nekje izven Slovenije, saj veliko potuje in pridno hodi na tekmovanja ter dosega neverjetne dosežke. Kljub izostankom v šoli si vso snov prepíše ter odlično odpiše prihajajoče teste, saj bo kmalu trkala na vrata že matura.

No, to je ta neverjetna oseba, ki jo imam ob sebi. Čeprav imamo včasih takšne dni, ko ugotavljamo, kako bi šli ven in delali kaj zanimivega in zabavnega, se Eva vedno zaveda, da so poleg zabave še obvezna dela. To je razlog, zakaj jo imamo vsi tako radi in je lahko kateri koli osebi vzgled.

V svojih 18 letih je dosegla že veliko, a zagotovo jo čaka na njeni življenjski poti še marsikateri dosežek.

Monika Puhek, 9. r.

KAKO JE NASTAL TORNADO?

Včasih, ko so ljudje imeli še veliko bogov in so se večkrat borili za njih, sta se dve ljudstvi bojevali že več kot sto let. Eno je bilo na skrajnem severu sveta, drugo pa na skrajnem jugu. Bogovi so bili jezni, ker se vojna še ni končala. Zato so svojim ljudem pošiljali viharje, orkane in potrese. Viharji in orkani so postajali vse močnejši. Bili so vse večji in trajni, dokler se jih ni več združilo. Naredili so tornado. Ljudstvi sta zato sklenili premirje in si še do dandanes ne upata iti v vojno.

Anej Bahor 7. r.

KAKO JE NASTALA PODKEV?

Nekoč je živel konjar. Njegovim konjem so se hitro obrabljala kopita, saj so veliko delali. Ker je roževina počasneje rasla, so začeli šepati. To težavo so imeli tudi drugi konjarji. Že dolgo so iskali načine, kako bi to popravili. Konjar je poskušal najti rešitev nastali težavi. Sama boginja mu je nato prišepnila, naj oblikuje železo v črko U.

Konjar je to tudi storil. In videl je, da je to dobra ideja. Naredil je še luknjice za žeblice in podkoval svoje konje. Postal je kovač in ljudje so ga pogosto prosili, naj jim naredi podkve.

Klara Hudelja, 7. r.

NASTANEK LUBENICE

Nekoč so živeli možje in ženske. Vsak dan je bilo v deželi več otrok in drugih, ki so prihajali v to deželo, zato je sčasoma začelo primanjkovati vode. Glavni vaščani so se odločili najti rešitev. Tako so izbrali nekaj ljudi, ki so odšli poiskat rešitev. Po nekaj dneh iskanja je eno žensko obiskala boginja in ji dala nekaj semen ter rekla, naj jih doma posadi. Odšla je domov in jih posadila. Zrasla so v dveh dneh. Plodovi so bili veliki in sočni ter polni. Boginjino darilo so poimenovali lubenica, ker so jo ljubili in z njo so se tudi odžejali. Torej je lubenica rešila življenje vaščanov.

Tim Kač Lamut, 7. r.

KAKO JE NASTAL SPINER?

Lansko leto so se na Olimpu sestali grški bogovi. Tam so bili predsednik bogov Zevs in svetovalci Pozejdon, Hera, Apolon in Ares. Atena, boginja modrosti, je bila odsotna zaradi zobozdravnika.

Bogovi so se pogovarjali, katero novo igračo bi izumili za otroke. Tuhtali so in tuhtali, a se niso ničesar domislili. Iz dolgočasje je sam Zevs med prsti začel vrteti svinčnik. Nato se je Heri posvetilo, da bi lahko namesto svinčnika med prsti vrteli posebno igračo. Apolon je naredil načrt. Kmalu so vsi bogovi med prsti vrteli spiner.

A zgodila se je grozna nesreča. Na Olimpu je bil potres in spinerji so popadali z Olimpa po celem svetu.

Zato še dandanes te igrače najdemo na vsakem koraku.

Mark Panjan, 7. r.

ŠELE V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

Nekega dne je v vasi živela štorclja. Imela je gnezdo na najvišjem dimniku. Vsi vaščani so se veselili štorclje, in ona je bila nadvse zadovoljna, kakšno je bilo njeno življenje. Vendar se je to enkrat za vselej spremenilo.

Kot običajno se je štorclja odpravila k bližnjemu jezeru, kjer je mrgolelo žab. Žabe so se začele potapljati, vendar jih je še vedno ogromno ujela. Veselo se je odpravila domov, ko je naenkrat videla v daljavi veliko rdeče obzorje. Čudila se je, saj še ni bil mrak. Bolj se je približevala, vse bolj je bilo neznosno vroče, vse bolj obupno je izgledalo. Vsa prestrašena je opazovala, kako se njen ljubljen dom spreminja v kup pepela. Od same groze in vročine se je zgrudila iz zraka.

Ob koncu katastrofe so jo našli radovedni kunci. Vsi so se čudili in razmišljali, kaj naj naredijo. Nevede, ali je živa ali mrtva, so jo odnesli k atu zajcu. Rekel je: »Živa je, ampak hudo ranjena. Bom jo jaz vzel pod okrilje.« In jo tudi je. Čez nekaj dolgih mesecev zdravljenja je končno lahko razprostrla peruti in jadrala po velikem letečem oceanu. Štorclja se jim je zahvalila: »Dragi prijatelji, hvala vam za vse, pri čemer ste mi pomagali. Zdaj pa moram iti.« Štorclja je odletela stran.

Štorclja se je na koncu ugnezdila na veliki gori. Od tistega trenutka je vedno obiskovala kunce, saj je vedela, da šele v nesreči spoznaš prijatelja.

Anej Bahor, 7. r.

ŠELE V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

Nekoč je živel prečudovit žrebec. Bil je na veliko tekmovanjih v preskakovanju ovir. Njegov lastnik se je nekega dne odločil, da ga bo vpregel in ga naučil peljati kočijo.

Žrebec najprej ni bil za, a potem se je s tem sprijaznil. Naslednje jutro ga je lastnik vpregel in odšla sta na pot. Dolgo sta se vozila, a žrebec še kar ni razumel ukazov. Po poti nazaj sta se ustavila pri razkošni hiši. Tam sta živela najboljša prijatelja konja in njegovega lastnika. Lastnik je šel k prijatelju in še prej izpregel konja. Konj je stekel k svojemu najboljšemu prijatelju in ga pozdravil: »Živijo, petelin! Kako si?« Petelin mu je odgovoril, da je dobro. Konj mu je povedal, da ga želi lastnik naslednji dan odpeljati na razstavo konj. Petelin mu je rekel, da je to zelo dobra ideja, saj je konj pravi lepotec. Za tem je iz hiše prišel lastnik in vpregel žrebca. Petelin je pozdravil konja in potem sta odšla.

Zjutraj je lastnik vpregel konja in odšla sta na razstavo. A bilo je zelo megleno jutro in lastnik ni preveč dobro videl v megli. Nato sta šla mimo prijateljeve hiše. Lastnik je konja pognal v kas, ampak bližal se je oster ovinek in bila je rosa. Konju je spodrsnilo. Padel je in se hudo poškodoval. Njegov lastnik je zletel z voza. Nista se mogla premikati. Nato je mimo priskakljal petelin. Ko ju je zagledal, je samo zbežal in se delal, da ni nič videl. Potem je mimo prišel pes in začel glasno lajati. Vsi vaščani so pritekli. Poklicali so veterinarja in zdravnika in ju odpeljali domov.

Konj in lastnik sta okrevala. Konj se je sprl s petelinom in dobil novega najboljšega prijatelja psa. Torej drži, šele v nesreči spoznaš prijatelja.

Klara Hudelja, 7. r.

ŠELE V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

Nekoč je v nekem gozdu živela zelo nesramna lisica. Nobenemu ni pomagala ali pa ga pozdravila, najbolj pa je sovražila zajca. Zajec je bil njen najbližji sosed. Vedno, ko je šel mimo njene hiše, je prijazno pozdravil. Vsi v gozdu so ga imeli radi, samo lisici je šel neznansko na živce. Dokler ni odšla enkrat na sprehod.

Lisica je hodila po gozdu in si ogledovala rastline. Naenkrat pa je zaslišala veselo petje in je nemudoma vedela, da je zajec v bližini. Ni ga hotela srečati, ker ga ni marala. Zato je začela hitreje hoditi in ko je že mislila, da se mu je izognila, ji je stopil na pot. »Kako ste, botra lisica?« jo je vprašal veselo. Ona pa mu je odgovorila: »To se te sploh ne tiče!« Vendar zajec ni odnehal in ji je sledil ter spraševal. Dokler ni bilo lisici dovolj in mu je zabrusila: »Poglej, zajec! Mar ne vidiš, da mi ni do pogovora! Pojdi težiti drugim!« Zajec je bil presenečen in žalostno odskakljal, lisica pa je zadovoljno nadaljevala pot. Potem pa je kar naenkrat padla na tla zaradi spolzkega kamna in si poškodovala tacco. Začela je javkati in tuliti, vendar sprva ni prišel nihče. Potem pa se je kar od nekod pojavil zajec in rekel, da je slišal tulež. Lisica ga je milo prosila, naj ji pomaga, in dobri zajec je to seveda tudi storil. Pomagal ji je do njene hiše. Že je hotel oditi, ko mu je lisica rekla, naj počaka. Rekla je: »Hvala ti, zajec. Če mi ne bi pomagal ti, ne vem, kdo bi me slišal. Res oprosti mi, ker sem bila nesramna do tebe.« Seveda je bil zajec zelo dobrega srca in ji je veselo odpustil.

Od takrat je lisica vedno do vseh prijazna, najbolj pa do zajca. In cel gozd ve, da šele v nesreči spoznaš prijatelja!

Veronika Gorše, 7. r.

SLADEK KAKOR MED, V SRCU PA NIČ NE VELJA

Županovo Micko je napisal Anton Tomaž Linhart. Izdana je bila leta 1789. Knjiga Županova Micka je 1. slovenska komedija ali veseloigra v dveh dejanjih. Notranja zgradba je dramski trikotnik; najprej je zasnova, zaplet, vrh, razplet in na koncu razsnova. Zunanja zgradba je glavno besedilo in stransko besedilo ali didaskalije. Glavno besedilo je govor nastopajočih, stransko besedilo pa so scenske opombe, da si dogajanje lažje predstavljamo. Knjiga je prevod igre nemškega dramatika Jožefa Richterja Die Feldmühle ali Podeželski mlin. Kraj dogajanja je vasica na Gorenjskem v 18. stoletju. Govor nastopajočih je gorenjščina z nekaj dolenjskimi knjižnimi oblikami. Nastopajoči so iz nižjega družbenega položaja in način govorjenja pri kmetih in gospodih je enak. Komedija je drama, ki vzbuja smeh z načinom oblačenja, govorjenja in obnašanja. Značilno pa je, da je konec srečen. Namen komedije je zabavati naslovnika.

Naslov spisa govori o Tülpenheimu, kajti on je bil do Micke zelo prijazen in ji je lepo govoril, a tega v srcu ni čutil in je ni ljubil tako kot Anže, vendar jo je zavajal, kajti njej se je predstavil kot Schönheim. Poleg Micke se je on videval s Šternfeldovko, ki se ji je predstavil kot Tülpenheim.

Micka je skupaj s Šternfeldovko ugotovila, da ju Tülpenheim obe vleče za nos in se samo pretvarja, kajti želel je biti bogat. Micka pa je, preden je to izvedela, načrtovala skrivno poroko s Tülpenheimom. Zatem pa je izvedela resnico. O skrivni poroki ni želela povedati

očetu Jaki, vendar je le-ta vse izvedel. Oče je bil jezen na Micko, ker je to skrivala pred njim. Nato sta se pogovarjala o Tülpenheimu. Oče ji je tudi povedal, da jih gospodje samo zafrkavajo. Micka je mislila, da so gospodje samo priliznjeni in se delajo prijazne, kajti Tülpenheim ji je vedno lepo govoril in se do nje lepo obnašal. Anže tega Micki ni govoril, vendar je kljub temu Micka spoznala, da jo Anže resnično ljubi iz srca. Nato jo je oče vprašal, če bo do Anžeta dobra. Micka je rekla, da bo zelo dobra, kajti šele zdaj je ugotovila, da jo ima Anže zares rad.

Tülpenheim je mislil, da bo lahko večno skrival, da se videva z Micko in hkrati s Šternfeldovko. Ni pa pričakoval, da ga bodo razkrinkali. Tülpenheim je dal Micki prstan, ki mu ga je dala Štrnfeldovka. Štrnfeldovka je prišla pogledat Micko ter videla ta prstan. Nato je vse razložila Micki in skupaj so se odločili, da se bodo Tülpenheimu maščevali.

Zaključek knjige je bil srečen in bila sem vesela, da se je vse razkrilo in razrešilo. Kajti v prihodnje bi težko imel dve ženi in ves čas hodil sem in tja. Vesela sem, da sta se Micka in Anže poročila in da je Micka ugotovila, kakšen je Anže v resnici.

Neja Klepec, 8. r.

PISMO

Dragatuš, 17. 1. 2019

Draga Alja!

Slišala sem, da si v bolnišnici. Upam, da se boš čim prej pozdravila, ker te že zelo pogrešamo. Kako se imaš tam? Ali ti je kaj dolgčas? Jaz sem zelo zaposlena. Pripravljam se na seminarsko, učim se matematiko in cele dneve delam domačo nalogo. Komaj čakam, da bo vikend. Lahko si vesela, da si se izognila temu. Ali veš, da se je Teja zaljubila v sošolca. V razredu je zdaj kar zanimivo. Aha, in Mark se je končno postrigel.

Vsi te že nestrpnost pričakujemo, jaz pa ti pošiljam en velik pozdrav. Piši kaj!

Lara

Lara Hudelja, 7. r.

Mali Nerajec, 17. 1. 2019

Draga Iva!

Danes smo se v šoli učili o pismih. Za nalogo moramo napisati neuradno pismo, zato sem se odločil, da ga napišem tebi. Že pet mesecev si v Švici in te zelo pogrešam. Komaj čakam, da prideš domov.

Danes mi je bilo v šoli zelo lepo. Vprašan sem bil matematiko in dobil sem štiri. Imeli smo tudi tvoj najljubši predmet – likovno umetnost. Risali smo na temo enakopravnost med spoloma. Narisal sem fanta, ki kuha kosilo. Med odmori smo bolj noreli, kot pa da bi bili pridni. Na srečo nam je odpadlo urejanje besedil, saj se mi je mudilo domov.

Uganeš, kaj smo imeli popoldne? Stara mama je imela zabavo za rojstni dan. Prišli so vsi, kot ponavadi. Imeli smo se zelo lepo. Ko boš prišla domov, bomo tudi tebi naredili zabavo.

Pridno se uči, da boš čim prej doma.

Pozdravček

Mark

Mark Panjan, 7. r.

MOJA 'PRAVA PESEM'

Prvič sem jo videla na spletu.
Bila je 16-letna kobila
in nenaravna sila naju
je združila.

Zdaj se od sreče smejem
in na njej pike štejem.
Zdaj se jezim,
ko blatna z njo domov prihitim.

Vedno se soočava z izzivi.
Naj bo ogenj ali voda,
skupaj za vedno ostali bova.

Alja Mar, 7. r.

MOJA 'PRAVA' PESEM

Že v zgodnjem otroštvu se je začelo,
a tedaj se je šele načelo,
od cukanja za rokave
do izbire vragolije ta prave.

Težave večkrat so se prikazale,
a vedno so tudi daleč stran odpotovale.
Včasih škode sploh ni bilo,
včasih pa se je kaj polomilo.

Veliko idej še zdaj imava,
le ta prave izbrati bo težava,
saj vendar ideje so velike
in tudi raznolike.

Pomoč je bila vedno prisotna
in več kot stoodstotna.
Včasih pa so se prepiri zgodili,
a vedno znova so se tudi razrešili.

Za konec pa naj vam povem,
da prijateljstvo z Aljo Mar
zame ni kot nadležni komar.
Trajalo bo za vedno,
saj je zelo posebno.

Klara Hudelja, 7. r.

PESEM O PRIJATELJSTVU

Prijatelj je pravi prijatelj,
ki piše pesmi kot pravi pisatelj.
Prijatelj ve, katera beseda boli
in katera beseda te nasmeji.

Če prijatelj ti pomaga,
pravi, da zmaga.
Prijatelj te čaka tam,
kamor nočeš sam.

Če mu poveš kakšno skrivnost,
je ne izda,
ker ve, da sam jo ima.

Valentin Kralj, 7. r.

KOKOŠJA SODBA NA ZAPUDJU

Nekoč je na Zapudju živela kokoš Francka. Imela je zelo zabito lastnico Jožefino Velemožgan. Jožefina je večina svojega premoženja zapravila na TV oglasih; kot je super avto, pa čeprav avta nima, in pa masažnik za komolce, dva za ceno enega. Tako je Jožefina zapadla v dolgove in ni mogla odplačati računa za elektriko. Stanodajalcu Martinu Veleprniku je ponudila obilo jajc namesto denarja. Veleprnik je sprejel pod pogojem, da mu kokoš Francka znese 50 jajc že isti dan. Ker pa Jožefina ni bila ravno pametna, je sprejela. Doma je naročila Francki, naj znese 50 jajc, a kokoški je bilo takoj jasno, da ta podvig ni možen.

Večer se je bližal, Jožefina pa je imela samo 4 jajca. Napočil je čas za zamenjavo. Veleprnik se je pripeljal k Jožefinini hiši, a ta ni imela 50 jajc. Veleprnik se je strašno razburil in je zakričal: »Tožil vaju bom! Obe! Še isti trenutek!« In tako je odšel do sodišča.

Naslednji dan so se že ranega jutra farani začeli zbirati pri zapujskem sodišču. Sodil je Krešomir Brkonja, podžupan. Poklicali so tudi poroto. Sestavljena je bila iz 3 kokoši, prijateljic Francke in vaške čenče Stane Trobljar.

Sodba se je začela. Najprej je bila na vrsti Stana. Ker je bila ljubosumna na Jožefino, je začela govoriti o poštenosti in kako bi morala biti kaznen stroga. Nato so bile na vrsti kokoši, a te so le kokodakale, nič pa povedale. Sodnik je odločil, naj odloča ljudstvo. Vsi so kričali čez drugega. Stana je kričala, naj jo obesijo, a nato so se odločili, da bo odplačevala dolg, dokler ne bo vsak vaščan dobil 50 jajc.

Tako še danes uboga Francka cele dneve nese na polno, Jožefina pa pridno zapravlja na grelnih spodnjicah in čudnih masažnikih.

Veronika Gorše, 7. r.

ŠTORKLJASTA SODBA V LENDAVI

Nekoč sta živela Tilen Kratkonogi in njegova štoklja Aleksandra. Nekega dne jo je Tilen Kratkonogi spustil, da leti. Ta je mirno letela, dokler ni opazila vrta, polnega žab. Vrt je bil last Betke Žabokrak, ki je vzrejala žabe za lokalno gostilno. Štoklja Aleksandra se je spustila in pojedla žabo. Betka jo je zato tožila.

Naslednji dan so se zbrali na dvorišču pred gradom. Zbrali so se vsi Lendavčani, župan Lojzek Debelooki in dva podjetnika Gašper Žuborečavoda in Nejc Širokousti. Lojzek je začel govor o tem, zakaj so se zbrali. Nejc Širokousti je bil lastnik lokalne gostilne in je zagovarjal Betko ter pričakoval usmrtitev Aleksandre in Tilna Kratkonogega.

Gašper Žuborečavoda pa je bil lastnik term Žurbo in zadnje čase je hotel terme razširiti. Sam je vedel, da bi Nejc lahko ostal brez dela, ker ne bi imel več žab za kuhati, zato je branil Tilna Kratkonogega. Večji del občinstva je hotelo smrt Tilna in njegove štoklje. Vedno so krožile govornice, da muči štokljo. Župan se je strinjal, a vedno je rad vse reči zamešal. Določil je, da se Tilen Kratkonogi zaposli pri Gašperju Žuborečivodi. Za štokljo Aleksandro pa, da za njo skrbi njegov prijatelj Tonček Balonček, kralj Murske Sobote.

Anej Bahor, 7. r.

PASJA SODBA V OBRHU

Nekoč je živel pes po imenu Pikec, čeprav ni bil pikast. Njegov gospodar, ki mu je dal tako ime, ga je imel zelo rad, imenoval pa se je Luka Žvižgar.

Nekega dne je šel Luka k prijatelju, ker je ta potreboval pomoč, Pikec pa je ostal doma. Ko je kot ponavadi ležal na vrtu, ker ni imel nič početi, je mimo prišla sosedova mačka Črtica. Pikec jo je začel loviti tako kot vse mačke, ki jih je zagledal. Ko je sosed Miha Jezec, lastnik Črtice to videl, se je pognal za Pikcem. Ker ga ni ujel, se je odločil, da bo tožil Miho Žvižgara.

Naslednjega dne so se sredi Obrha zbrali Luka Žvižgar, njegov Pikec, Miha Jezec, sodnik Jurij Zakon in večina Obrščanov, ki so prišli gledat to sodbo. Sodniku so razložili, zakaj so se zbrali, in sodba se je začela.

Miha je predlagal, da Luko in Pikca izženejo iz Obrha. Obrščani in sodnik so se strinjali. Takrat pa se je oglasil Luka in povedal, da se Pikec Črtice niti dotaknil ni, da se je Črtica sprehajala po njegovem vrtu in da tudi Miha ni nič boljši, saj je lovil ribe. Pa tudi drugi psi v Obrhu so lovili mačke, pa se še nihče drug ni pritožil.

Takrat je polovica Obrščanov odšla, saj se jim je zdelo vse skupaj brezveze. Druga polovica pa se je skregala med seboj, ker so nekateri navijali za Luko in Pikca, drugi pa za Miho in Črtico, ki je ostala doma in lovila miši.

Sodnik Zakon je odločil, da bosta kaznen prejela Luka in Miha. Oba bosta morala celo leto vsak dan jesti korenje, saj je sodnik menil, da ni to prestroga ali prelahka kazen in da bi to koristilo njenemu zdravju. Pa tudi nobene pametnejše sodbe se ni spomnil.

To je bil konec sodbe in vsi so bili srečni, razen Mihe, ker ni maral korenja.

Ana Cerar, 7. r.

SMS NIKU GRAFENAUERJU

Pesem govori o tem, da se samotni ljudje ne radi izpostavljajo in niso radi v družbi. Zato si raje izberejo kakšen kraj, kjer niso tako odprti drugim, ter nekje, kjer se družijo z najbližjimi.

Takrat je človek prost in dela, kar želi, ima razne ideje in bujno domišljijo. Lahko naredi svoj samotni raj nekje, kjer se dobro počuti.

Takrat se človek dobro počuti in ga ni strah, da je sam. Ni žalosten ali jezen, ker ni nobeden z njim. Ne moti ga tudi, če ga kdo pride pogledat, kakšen prijatelj ali znanec.

Včasih tudi sam gre k drugim na obisk. Takrat je najraje z nekom, ki mu je blizu, z družino ali prijatelji. Tudi takrat ni rad v preveliki družbi.

Anej Bahor, 7. r.

SMS NIKU GRAFENAUERJU

Vaša pesem o samoti je dobro napisana. Še posebej mi je bilo všeč to, da samota res ni nikoli sama. Seveda sem tudi jaz kdaj sam. Všeč mi je, da ste vključili tudi domišljijo, saj kot pravite, ko si sam, se čisto odpreš. Mogoče bi lahko vključili to, da bi povedali, kdaj se samota pojavi.

Tim Kač Lamut, 7. r.

SMS NIKU GRAFENAUERJU

Spoštovani g. Grafenauer!

Rada bi vas pohvalila, saj ste napisali zelo dobro pesem z naslovom Samota. V tej pesmi ste zajeli bistvo samote in uporabili zelo zanimive rime. Čestitke! Upam, da napišete še kakšno zanimivo pesem, kot je ta.

Lep pozdrav

Alja Mar

Alja Mar, 7. r.

SMS NIKU GRAFENAUERJU

Spoštovani!

Zdi se mi, da ste samoto zelo dobro opisali, kajti imam že kar nekaj izkušenj s tem. Včasih se v družini kaj prepiramo in takrat mi paše biti sama. Ko pa sama pri sebi razčistim stvari, mi spet paše iti nazaj v družbo. Pesem je SUPER!

Lep pozdrav

Klara Hudelja

Klara Hudelja, 7. r.

ENA NAJLEPŠIH SKRIVNOSTI NA SVETU JE ŽIVLJENJE

Življenje je darilo, ki ga ne more dobiti vsak. Zato ti, ki ti je bilo življenje podarjeno, bodi srečen, saj to je izjemen dar. Življenje ti je bilo dano z razlogom, zato se ga moraš naučiti živeti. Mogoče se v tem trenutku ne počutiš veselo in si popolnoma obupal, vendar moraš vztrajati in iti naprej. Ko boš nekoč pogledal nazaj, se boš le še nasmehnil.

Nikoli ne moreš vedeti, kaj bo prinesel jutri, kaj bo čez teden dni, leto ... Zato je življenje ena najlepših skrivnosti. Živi vsak dan, kot da je tvoj zadnji. Pusti se presenetiti, kam te bo vodila življenjska pot.

Nika Valentina Kočever, 8. r.

ZAJČEK IN ZVONČEK

Nekoč je živela Zajklja, ki je imela malega zajčka. Nekoč so se odpravili v gozd. V gozdu je zajček med igro obesil zvonček na grm. Po tem je grm zrasel in zajček je moral prositi veverico, naj mu ga da. Veverica je odgovorila: »Zvonček ti dam, če mi daš 3 orehe.« Zajček je prinesel 3 orehe in veverica mu je dala zvonček.

Matija Blatnik, 3. r.

SNEŽNA KRALJICA

Nekoč, ko je zapadlo veliko snega, je v deželi zavladała Snežna kraljica. Živela je v ledeni palači. Imela je tako ledeno srce, da ko je hotel pokukati sončni žarek, ga je zakrila s temnimi oblaki. V deželo za devetimi gorami je prišel princ Sonce, ki je imel toplo srce. Z njim so bili sončni žareči žarki. Ko sta se Snežna kraljica in Sonce zagledala, sta se zaljubila. Odločila sta se, da bosta imela 4 otroke. Nekega dne se jima je želja uresničila. Imela sta 4 otroke: Zimo, Jesen, Pomlad in Poletje. Otroci so še vedno z nami.

Kevin Kump, 3. r.

ČAROBNI FIŽOL

Nekoč sta živela deček in deklica. Nekega dne je deček odšel prodati nekaj mleka. Srečal je starca, ki mu je podaril čudežne fižolčke. Deček je fižolčke posadil. Naslednje jutro je deček zagledal steblo in na njem grad. Odšel je v grad in zagledal ogromno zlata. Napolnil si je žepe z zlatom. Zaslišal je velikana. Stekel je iz gradu. Spustil se je po fižolu. Ko je prišel na zemljo, je posekal fižol in živel srečno do konca svojih dni.

Sara Filip, 3. r.

MORSKA DEKLICA

Nekoč, predavnimi časi, je globoko pod vodo živelo kraljestvo s kraljem in kraljico, ki sta imela otroka. Lepo punčko. Dala sta ji ime Lilija. Po roži, ker je bila tako lepa kakor roža. Leta z njo so bila lepa.

Nekega dne, ko je bila dovolj stara, jo je oče želel okronati za princeso. Ona pa tega ni želela, zato je pobegnila nekam, kamor je nikoli nista pustila, na površje. Pravila sta, da so tam pošasti. Pa je bilo tudi tako. Na površju jo je ujela mreža. Kmalu bi jo potegnili ladja na krov. Na srečo sta prej prišla starša in jo rešila in od takrat ni šla od gradu.

Lana Šašek Garantini, 3. r.

PALAČA IZ SNEGA

Nekoč je živela deklica po imenu Snežka. Živela je sama brez staršev, ni imela niti brata niti sestre. Ukvarjala se je s peko piškotov. Njena največja želja je bila, da bi se poročila s kraljevičem.

Nekega dne je Snežka prodajala piškote. Isti dan je k njej pristopil mladenič. Snežka ga je prosila za pomoč pri nakupu. Mladenič je nato tri mesece hodil k Snežki po piškote, ker so mu bili tako okusni.

Nekega dne je mladenič pristopil k Snežki in jo zaprosil: »Snežka, poroči se z menoj!« Imela sta tri otroke. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Nina Stegne, 3. r.

ŠKRATEK FRKOLIN IN ZLATI KORENČEK

Nekoč predavnimi časi, za 15 gorami, 17 gozdovi in 3 vodami je v gozdu živel Frkolin, majhen škrat. Oblečen je bil v zelene delovne hlače, rumeno majico in rjave čevlje.

Nekega dne se je Frkolin odločil, da gre na sprehod. Vzel je svoj nahrbtnik in šel v gozd. V gozdu je videl rumeno oranžni lesket. Pogledal je pod listje in našel zlati korenček. Pobral ga je in ga dal v nahrbtnik. Šel je naprej in slišal krike živali. Našel je jamo, polno gozdnih živali. Hotel jih je rešiti, a ni vedel kako. Potem je pojedel zlati korenček in takoj je vedel, kaj narediti. Šel je po veje in iz njih sestavil lestev. Lestev je vrgel v jamo in čez nekaj minut so bile živali zunaj.

Vrnili so se in se lepo imeli do konca svojih dni.

David Kopač, 3. r.

VOLK IN ČUDEŽNO JABOLKO

Nekoč je za devetimi gorami živel volk. Nekega lepega dne je volk šel po hrano v zelo temen gozd. Tam je videl zlato čudežno jabolko. Volk sploh ni mogel utrgati jabolka. Tam je videl staro gospo, ki je imela črno haljo. »Volk, tega čudežnega jabolka ne moreš utrgati, ampak ga moraš izpuliti s kleščami.« Volk je vzel velike klešče in jabolko izpulil. Volk je šel zelo utrujen domov. Ko je bil čas večerje, je volk ugriznil v zlato jabolko in postal je človek. In potem je živel srečno do konca svojega življenja.

Tai Zajc, 3. r.

ČAROBNA PALČKA

Nekoč je živela deklica po imenu Lili. Lili je bila stara 9 let. V šoli je bila pridna, čeprav ni najraje hodila v šolo. Lili je dobila za 10. rojstni dan čarobno palčko. Ko je šla Lili spat, ji ni bilo treba ugasniti luči. Samo rekla je: »Čarobna palčka, ugasni luč, prosim.« In luč se je že ugasnila. Ko je šla Lili naslednje jutro v šolo, je dobila novega sošolca Tina. Tin jo je vedno cukal za lase, ji razmetaval šolske stvari. To Lili ni bilo všeč, zato ga je začarala v pridnega in poslušnega psička. Tin jo je vsak dan čakal pred šolo in poslušal njene ukaze. Ko se je Lilina jeza podela, ga je začarala nazaj v človeka. Ampak v pridnega in poslušnega sošolca. Naslednji večer ko je Lili spala, je mamica vzela čarobno palčko in zamahnila proti Lili. Rekla je, naj Lili rada hodi v šolo vsak dan. In zgodilo se je tako.

Zala Puhek, 3. r.

ČAROBNA PIŠČAL

Nekoč sta živela kmet in kmetica, ki sta imela 7 otrok. Bili so revna družina in pri hiši je vedno zmanjkovalo hrane za številna usta. Nekega dne se je kmet s težkim srcem odločil, da bo moral najstarejši sin Vanja po svetu s trebihom za kruhom. Poklical ga je k sebi in mu rekel: »Dragi sin, dovolj si velik, zato boš moral po svetu. Poskusi si najti službo, da boš pomagal svoji družini. Mati ti bo spekla hlebec kruha in jutri zjutraj se odpravi na pot.« Vanja je odšel in po svetu služil. Ko se je čez 9 let vrnil domov, je prinesel polno denarja. Družina ni nikoli več poznala lakote.

Lea Puhek, 3. r.

ČAROBNO JABOLKO

Nekoč, pred davnimi časi, je živel cesar, ki je imel tri sinove. Največji je bil Tone, ki je bil zloben, srednji je bil Tai in najmanjši Kevin. A Tone in Tai sta se norčevala iz Kevina. Nekega dne je sklenil, da odide v gozd. Na poti je začel postajati lačen. Zagledal je starko, ki mu je ponudila jabolko. Kevin jo je z veseljem vzel. Ko je zagriznil, se je deček spremenil v ježka. Ves jezen je šel naprej. V gozdu je srečal lepo damo, ki je bila izgubljena. Ježka je prosila, naj ji pokaže pot. Ježek je rekel: »Pokažem ti pot, če me boš vzela za moža.« Dama je rekla: »No, prav.« Ježek ji je pokazal poti in šel za njo. Ko sta prišla ven iz gozda, je dama Sofija vzela ježka in ga poljubila. Ježek se je spremenil v dečka in živela sta srečno do konca dni.

Jan Gršič, 3. r.

RESEN ČLOVEK

Nekoč je za 13 gorami živel resen človek. Celo življenje je bil resen. Resno je jedel, spal, razmišljal, delal in se pogovarjal. Bil je samotar, ker ni imel prijateljev. Živel je v gozdu. Njegova hiša je bila kamnita z leseno streho. Imela je osem oken in dvoje vrat, nad vrati pa je bil napis Samotar Jurij. Hiša je bila poraščena z ovijalkami, listjem in mahom.

Ker je Jurij živel v gozdu in ni maral družbe, je bil po poklicu gozdar. V gozdu je bilo hrane na pretek. Imel se je kar fino, a še vedno resno. Tudi rudnik si je naredil.

Nekega dne je šel v gozd in je zašel. Hodil je in hodil in hodil ... Dokler ni prišel do jase, na kateri je stal grad. Grad ni bil videti naraven, nobene straže ni bilo. Vstopil je. Sredi dvorišča je bila velika fontana. A še vedno nikjer nobenih ljudi. Jurij je še hodil. Ko je prišel k vratom, je rekel: »Vstopiti moram!« Ko je odprl vrata, je videl, da se mu približuje velika vojska. Na srečo je videl razgledni stolp in se skril vanj. V stolpu je čakal eno uro in pol.

Potem je stekel v gozd, a ga je ujel čarovnik z dolgo brado, oranžno haljo, rumenim špičastim klobukom in čarobno palico. Jurija je bilo strah, saj ni vedel, kaj se bo zgodilo z njim. Čarovnik je s palico zamahnil proti Juriju, a namesto da bi ga pokončal, je v njega ustrelil zelen žarek. Jurij ni bil več resen, temveč prijazen in srečen. Čarovnik ga je izpustil in ga vprašal: »Kako ti je ime?« Jurij je odgovoril: »Ime mi je Jurij.« Čarovnik je rekel: »Meni je ime Azulo.« Tudi vprašal je: »Bi bil moj prijatelj?« Mož je odgovoril: »Seveda. Zakaj pa ne?«

Tako sta postala prijatelja do konca svojih dni.

David Kopač, 3. r.

Četrtošolci smo se preizkusili v iskanju rim ter skušali napisati kratko pesem.**PESMI O LISICI**

V gozd pelje stezica,
po kateri hodi lisica.
Doma jo čaka mama
in domek, ki je navadna jama.
Za igro je že čas,
to bo en velik špas.

Tian Kocuvan Ivanič, 4. r.

Živela je lisica,
ki je bila tatica,
a njeni prijatelji so jo klicali Bradavica.
Živela je v gozdu,
kjer so bila drevesa podobna grozdu.
V prostem času se je igrala
in po gozdu skakljala,
med igro pa vsem fige kazala.
Njena mama je bila prava dama,
ki si je frizuro uredila sama.

Enej Panjan, 4. r.

Nekoč je bila lisica,
ki je ležala pri kostanju kot ježica.
Potem je šla čez most
in videla prekrasen gozd.
Tam je bila najljubša njena igra,
da našla bi dva tigra.
A njena mama,
ki držala se je kot dama,
ni pustila, da lisica
je v gozdu sama.

Patrik Perc, 4. r.

Ta zvita lisica
je prava tatica.
Vzame grozd
in gre v gozd.
Zraven se še igra,
da oponaša tigra.
A potem pride za njo mama
in tako na koncu
lisica ne ostane sama.

Eva Babič, 4. r.

Lisica je prava tatica,
saj v gozd
je odnesla veliko kost.
A ko srečala je tigra,
se je vnela igra.
V gozdu lisico sreča še mama,
ki po gozdu tava sama.

Sara Horvat, 4. r.

SANJE

Ponoči, ko ugasnejo luči,
meni se že grozno spi.
V sobo mi pride pošast
moje igrače krast.
Ker prestrašil sem se zelo,
hitro primem meč v roko,
da mi kaj vzela ne bo.

Bor Petrovčič, 4. r.

DANES SEM JAZ OČE

Ob petih zjutraj bi me zbudila budilka. Budilko bi ugasnil in spal naprej. Ob pol sedmih bi ponovno zvonila budilka v otroški sobi. Svojim otrokom bi rekel, naj kar spijo naprej. Budilko bi ugasnil. Tudi sam bi šel nazaj spat. Ko bi se vsi končno zbudili, bi imeli zajtrk. Vsak bi jedel, kar želi. Nato bi otroke odpeljal v Čateške toplice na kopanje. Tam se bi do noči kopali in zabavali. Zvečer bi jih odpeljal v McDonald's na večerjo. Spat bi šli pozno zvečer.

Patrik Perc, 4. r.

DANES SEM JAZ MAMA

Zjutraj se bi zbudili ob osmi uri. Za zajtrk bi bile hrenovke, ki bi jih jedli pred televizijo. Za sladico bi bila čokoladna torta. Ta dan bi odšli na izlet. Ustavili se bi na Prepihu in se spuščali po toboganu. Pot bi nadaljevali do toplic, kjer bi uživali na bazenu. Zvečer bi se utrujeni vrnili domov in odšli spat.

Eva Babič, 4. r.

DANES SEM JAZ MAMA

Če bi bila jaz mama, bi bilo pri nas vse drugače. Vam povem kako?

Ko bi prišel večer, bi odprla omaro in si izbrala najljubšo obleko, obula bleščeče salonarje in se naličila. Potem bi odšla do prijateljice in skupaj bi odšli na zabavo ali ples. Tam bi peli in plesali do jutra.

Moja starša pa bi hodila v šolo. V šoli bi morala biti pridna, da me ne bi jezila, sicer bi dobila kazen – ves teden bi bila brez risank. Vsak dan bi morala delati domače naloge, jaz pa bi pila kavo. Vse, kar bi jima skuhala, bi morala pojesti. Tudi tiste jedi, ki jima niso všeč. Morala bi odnesti smeti in hraniti naše domače živali. V kokošnjaku bi pobirala jajca in pospravljala svojo sobo.

Jaz bi hodila v službo in bi imela veliko denarja. Za družino bi kupovala hrano. Pogosto bi šla v trgovino z oblačili in s kozmetiko. Skupaj bi odšli na morje. Seveda bi jaz vozila avto.

Vse to bi se zgodilo pri nas, če bi bila jaz mama. Tako bi moji starši videli, kako je meni, ko mi ukazujejo.

Lotie Levak Volf, 4. r.

Četrtošolci te misli ponujajo staršem v razmislek:

»Pozorno poslušajte, kaj vam otrok govori. Če ne boste poslušali majhnega otroka, ki vam govori o majhnih stvareh, vam takrat, ko bo večji, ne bo pripovedoval o velikih stvareh. Zanj je bilo namreč vse, kar vam je kadar koli povedal, velika stvar.« (Catherine M. Wallace)

»Kadar starši naredijo preveč za otroke, otroci naredijo premalo zase.« (Elbert Hubbard)

»Samo dve stvari lahko zares zapustimo svojim otrokom: korenine in krila.« (Holding Carter, Jr.)

»Kdor želi doseči oddaljeni cilj, mora narediti veliko majhnih korakov.« (Helmut Schmidt)

OPIS OSEBE

Ime mi je Tadej. Pišem se Jesih. Star sem 7 let. Obiskujem 2. razred OŠ Komandanta Staneta Dragatuš. Živim na Selih pri Dragatušu.

Visok sem skoraj 1 meter in 30 centimetrov. Tehtam 25 kg in sem suhe postave. Imam rjavo zelene oči in rjave lase. Moj obraz je okrogel.

Zelo rad imam šport, zato obiskujem krožek športne igre. Veliko prostega časa namenim igranju kitare, saj obiskujem glasbeno šolo.

Rad sem oblečen v kratke hlače in kratko majico z bleščicami, ki se premikajo gor in dol. Najraje sem obut v športne copate. Na glavi rad nosim kapo s šiltom.

Tadej Jesih, 2. r.

DOSEŽKI

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju je 24 učencev od 1. do 9. razreda prejelo bronasta priznanja.

Mentorice: Nada Klobučar, Sanela Majstorović, Mojca Pavlinič, Ivanka Šušтариč, Sabina Lukežič, Ljiljana Jankovič

MATEMČEK

Na šolskem tekmovanju so 4 učenci dobili priznanja za sodelovanje, 14 učencev je prejelo bronasta priznanja in 17 učencev je prejelo srebrna priznanja.

Na državnem tekmovanju je **David Kopač** iz 3. razreda prejel **SREBRNO PRIZNANJE** in 8 učencev je prejelo priznanja za sodelovanje na državnem tekmovanju.

Mentorica: Sabina Lukežič

SLOVENŠČINA

Na šolskem tekmovanju je 7 učencev prejelo bronasta Cankarjeva priznanja.

Mentorice: Ivanka Šušтариč, Sabina Lukežič, Nataša Podhostnik

Na regijskem tekmovanju je **Leon Pavlinič**, učenec 8. razreda, dosegel **SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE**.

Mentorica: Nataša Podhostnik

ZGODOVINA

Na šolskem tekmovanju iz znanja zgodovine je ena učenka dosegla bronasto priznanje.

Na regijskem tekmovanju je **Alja Deržaj**, 9. r., dosegla **SREBRNO PRIZNANJE**.

Mentorica: Anita Vrtin

GEOGRAFIJA

Na šolskem tekmovanju iz znanja geografije so 4 učenci prejeli bronasta priznanja.

Na regijskem tekmovanju sta **Anej Bahor**, 7. r., in **Žan Kobetič**, 8. r., dosegla **SREBRNI PRIZNANJI**.

Na državnem tekmovanju iz znanja geografije je **Anej Bahor**, 7. r., dosegel **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorica: Anita Vrtin

MATEMATIKA

Na šolskem tekmovanju je 20 učencev od 1. do 9. razreda prejelo bronasta Vegova priznanja.

Mentorice: Nada Klobučar, Sanela Majstorović, Mojca Pavlinič, Ivanka Šušтариč, Sabina Lukežič, Ljiljana Jankovič

VESELA ŠOLA

Na šolskem tekmovanju so trije učenci dosegli bronasta priznanja.

Na državnem tekmovanju sta **Ema Markovič**, 6. r., in **Erazem Jesih** 6. r., dosegla **SREBRNI PRIZNANJI**.

Mentorica: Mojca Pavlinič

KRESNIČKA

Na šolskem tekmovanju iz naravoslovja je 5 učencev prejelo bronasta priznanja.

Mentorica: Jožica Medvešek Grobovšek

MEHURČKI

Na šolskem tekmovanju iz znanja slovenščine je 17 učencev od 1. do 3. razreda doseglo priznanje za sodelovanje.

Mentorice: Nada Klobučar, Sanela Majstorović, Mojca Pavlinič

LOGIČNA POŠAST

Na šolskem tekmovanju je ena učenka dobila priznanje za sodelovanje, 12 učencev je prejelo bronasta priznanja, 23 učencev pa je prejelo srebrna priznanja.

Na državnem tekmovanju so dosegli **SREBRNO PRIZNANJE**:

Manca Težak, 1. r., Izidor Jesih, 2. r., Katja Cerar, 5. r., Ema Markovič, 6. r., Anej Bahor, 7. r., Leon Pavlinič 8. r.

Pet učencev je dobilo priznanje za sodelovanje na državnem tekmovanju.

Mentorica: Sabina Lukežič

BIENALE OTROŠKE ILUSTRACIJE

Na 8. bienalu otroške ilustracije je **Tina Simonič**, učenka 6. razreda, dosegla 2. mesto v 2. triadi – regijsko tekmovanje. Na natečaj smo poslali 24 likovnih del učencev od 1. do 9. razreda.

Mentorica: Jasmina Strugar

LIKOVNI NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Na regijskem delu natečaja Evropa v šoli je sodelovalo 15 učencev.

Na natečaju Evropa v šoli sta se naša dva likovnika uvrstila med najboljše v državi.

Julija Štefanič, učenka 6. razreda, je osvojila **2. mesto**, **Anej Kobe**, učenec 5. razreda, pa **3. mesto v Sloveniji**.

Mentorica: Jasmina Strugar

ANGLEŠČINA

Na šolskem tekmovanju iz angleščine sta dva učenca prejela bronasti priznanji.

Učenec 9. razreda **Tim Gašperič** je na državnem tekmovanju dosegel **SREBRNO PRIZNANJE**.

Mentorica: Julijana Turnšek Heij

ATLETIKA

Na občinskem tekmovanju v atletiki so naši učenci dosegli: **Alja Mar**, 7. r., je dosegla 1. mesto v skoku v višino, **Ana Cerar**, 7. r., je dosegla 3. mesto v skoku v višino, **Alja Deržaj**, 9. r., 1. mesto v skoku v višino.

Na področnem tekmovanju je **Alja Mar**, učenka 7. razreda, dosegla **5. mesto** in se uvrstila na državno tekmovanje.

Mentor: Srečko Dražumerič

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Priznanje za sodelovanje na regijskem tekmovanju je dosegel **Anej Babič**, učenec 6. razreda.

Mentorica: Nataša Podhostnik

Posebno pohvalo strokovne komisije na regijskem tekmovanju je dosegel **Tian Kocuvan Ivanič**, učenec 4. razreda.

Mentorica: Ivanka Šuštarč

RAZVEDRILO

VICI

Rdeče oči

Franc: "Jure, ali veš, zakaj ima slon rdeče oči?"

"Zato, da se laže skrije v češnjo!"

"Daj, daj, kje si pa to slišal?"

"Si že kdaj videl slona na češnji?"

"Ne!"

"No, vidiš, tako dobro se je skrill!"

Pingvin

Pelje se mož v avtu s pingvinom, pa ga ustavi policaj.

Policaj: "Peljite pingvina v živalski vrt!"

Čez nekaj ur ...

Policaj: "Zakaj niste peljali pingvina v živalski vrt?"

Mož: "Saj sem ga. Zelo lepo sva se imela. Zdaj pa greva plavat!"

Kako visoko?

Štorklja poje žabo. Ko letita, se oglasi žaba iz želodca: "Kako visoko sva?"

Teta štorklja odvrne: "Na 3000 m."

Žaba: "O, ne ga srat!"

Gradbeno dovoljenje

Medved, lisica in osel si želijo postaviti brlog, gredo na upravno enoto po gradbeno dovoljenje.

Prvi vstopi medved, ker je največji in najmočnejši, pa pride čez nekaj časa nazaj in pravi: Ni mi uspelo, nimam pogojev.

Druga gre noter lisica, pride ven zelo kmalu in pravi: Tudi meni ni uspelo, kaj vse zahtevajo.

Tretji gre noter osel in pride kmalu nazaj z vsemi papirji in pravi: Lahko začnemo graditi, in to takoj.

Kako pa ti je to uspelo? ga vprašata ostala dva.

Osel pravi: Pridem noter in kaj! Notri sami moji sošolci!

Dober tip

Mestna miška na cesti sreča poljsko miško. Začneta se pogovarjati in mestna miška se pohvali: "Strašno dobrega tipa sem spoznala. Zaljubljena sem do ušes." "Imaš kakšno njegovo sliko?" vpraša poljska miška. Mestna miška iz torbice potegne fotografijo in jo pokaže. "Saj to je netopir!" vzklikne poljska miška. "Oh, on mi je pa rekel, da je pilot!"

Češnje na drevesu

Polž pleza po deblu češnje. Mimo prileti kos in mu reče:

“Nima smisla, da plezaš po drevesu, saj ni nič češenj!”

“Ko bom na vrhu, bodo že!”

Vaba

Neke noči policaj sedi v zasedi pred gostilno, ko iz nje pride že na prvi pogled zelo pijan človek.

Opoteka se. Ko pride do avtomobila, ga komaj odklene. Ko končno sede za volan in spelje, se za njim odpelje tudi policaj.

Vklopi sireno in luči ter začne loviti možakarja.

Po desetih minutah dirke pijani možakar le ustavi vozilo.

Seveda mora opraviti alkotest, a kaj, ko pokaže 0,0!

Policaj se razjezi in vpraša, v čem je finta.

Voznik mu odgovori: "Jaz sem danes samo vaba."

Osel

Po cesti se sprehaja policist s psom. Mimo pride pešec in reče: 'Kam pa pelješ tega osla?'

'To ni noben osel,' odvrne policaj.

Pešec pa: 'Kdo pa je tebe kaj vprašal?'

Na sprejemu

Test na sprejemu novih mladih policajev:

Sprašujejo 1. kandidata: No, koliko je $2 + 2$?

Ja, 5. Pa komisija malo pomaga: No, 5 minus 1 ...

Aja $5 - 1 =$ hmmm, torej to bo ... 4!!!

V redu, sprejet, piši pod osebne karakteristike: Iznajdljiv v vseh situacijah!

Sprašujejo 2. kandidata: Koliko je $2 + 2$?

Premišljuje, tuhta, prešteva na prste in zaključi: To bo 4.

Zelo dobro, sprejet, napiši pod osebne karakteristike: Pameten!

Sprašujejo 3. kandidata: No, koliko je $2 + 2$?

Ja, 5. Pa komisija malo pomaga: No, 5 minus 1 ...

Hmm, ja 5! Pa komisija spet malo namigne: No, 5 manj 1 je ...

Ja, to je 5! Pa komisija še malo pomaga: 5 minus 1 je ...

To je 5!

No, dobro, sprejet, piši pod osebne karakteristike: Čvrst karakter!

Dokaz

Sodnik vpraša policista: Kako ste vedeli, da je obtoženi pijan?

Stal je sredi ceste.

Zaradi tega pa ni nujno, da je pijan.
Poskušal je dvigniti belo črto ...

Žaga

Mujo se gre šolat za gozdarja. Gozdar mu da žago in reče, naj gre sekat drevesa. Mujo gre in ob koncu dneva ga gozdar vpraša, koliko dreves je posekal. Mujo reče, da jih je 210. Gozdar reče, da je premalo. Isto se zgodi tudi drugi dan. Na koncu pa Mujo reče, naj poseka on eno drevo. Gozdar prižge motorno žago in podre eno drevo. Mujo pa reče a to se pržge.

Žan Kobetič, 8. r., novinarski krožek

ANGLEŠKI VICI

I asked my daughter if she had seen my newspaper, she told that newspapers are old school and i should use an ipad, so i took her ipad. That poor poor fly didn't stand a chance.

Q: holy baby jesus i just fell of a 10m ladder.

A:wow are you ok?

Q: Yeah i just fell of the first step.

B: Excuse me are you two girls from England.

G: Wales you idiot.

B: Oh, sorry sorry, are you two whales from England.

Just came home from a training session. Two hours on the treadmill did me really good. If only i could stop the beeping and the annoyed cashier.

My friend bragged how he had a body of a greek god , so i had to explain him from where budha comes from.

An eskimo brings a friend to his home so his friend is baffled and asks where is his igloo and the eskimo screams oh no i must have left the iron on.

What do you get when you cross-breed a shark and a cow? I have no idea but I wouldn't try milking it.

8 pm. I get an SMS from my girlfriend: Me or football?! 11 pm. I SMS my girlfriend: You of course.

Gregor Pupič, 9. r., novinarski krožek

HOROSKOP

Oven

Ona: V šoli boš razbila šipo, zato boš morala kupiti novo. Med poletjem boš odšla na morje, kjer boš spoznala novega fanta. V novem šolskem letu ti bo najboljše šla angleščina.

On: Matematika ti ne gre in ne gre; med poletjem boš našel odličnega učitelja za matematiko in v naslednjem šolskem letu boš popravil vse ocene.

Bik

Ona: V šoli boš imela srečo in boš imela dobre ocene, med poletnimi počitnicami boš dobila veliko prijateljev, ki ti bodo spremenili življenje.

On: Odkril boš, da nimaš veliko talenta za neko stvar, zato se boš posvetil ljubezni. Na tem področju boš postal pravi profesionalac.

Dvojčka

Ona: Med poletjem boš postala zelo razvajena, na morju ti bodo starši kupili nova oblačila.

On: Postal boš prava zvezda družabnih omrežij, spoznal boš, da obvladaš repanje in si s tem odprl pot v glasbeni svet.

Rak

Ona: Zelo dobro se boš razumela z ribo, začela se boš zanimati za športe. V novem šolskem letu boš imela še boljše ocene kot letos, postala boš zelo popularna na šoli, spremenila boš svoj slog oblačenja.

On: Med poletjem te bo postalo zelo strah kač, spoprijateljil se boš z ljudmi, s katerimi se včasih nisi razumel. S svojim najboljšim prijateljem se boš skregal, a na koncu se bo vse dobro izteklo.

Lev

Ona: V šoli ne boš ravno uspešna, a na koncu leta se bo vse dobro izšlo. Pri športni vzgoji si boš zlomila nogo, zato ne boš smela telovaditi celo poletje, kar pomeni, da ne boš smela iti na morje.

On: Med poletnimi počitnicami se boš kregal s svojimi starši, saj te ne bodo hoteli peljati v toplice.

Devica

Ona: Imela boš veliko sreče. Zmagala boš na loteriji in domov odnesla glavni dobiček.

On: Doživel boš srečo v nesreči. Na nogo ti bo padlo kladivo, z glavo se boš udaril ob polico in padel po stopnicah, ampak se ne boš nič poškodoval.

Tehtnica

Ona: Spomnila se boš, da je že čas, da se spet srečaš s starimi prijatelji, zato boš večino počitnic preživela pri njih.

On: Spoznal boš nove prijatelje, med njimi tudi tvojo novo ljubezen, s katero boš imel še zanimivo usodo.

Škorpijon

Ona: Leto ti prinaša veliko nesreče, vsak mesec boš zbolela, a boš v bolnišnici spoznala nove prijatelje.

On: Morda ne boš šel na dopust v kakšne eksotične kraje, ampak boš počitnice preživel dobro. Spoznal boš, da ni pomembno, kje preživljaš počitnice, ampak s kom.

Strellec

Ona: Spoznala boš da nisi najboljša v prijateljstvu, zato se bo treba za prijateljstvo veliko truditi.

On: Horoskop na ljubezenskem področju prinaša slabe novice. Tvoje dekle se bo zelo poškodovalo.

Kozorog

Ona: Vate se bo zaljubil svetovno znani pevec.

On: Postal boš boljši človek, pri tem se boš moral zelo truditi, ampak se bo splačalo.

Vodnar

Ona: Imela boš "veliko sreče". Kladio ti bo padlo na nogo in ti zlomilo prst.

On: Spoznal boš, da te na svetu lahko osrečijo tudi male stvari. Dobil boš novega najboljšega prijatelja.

Ribi

Ona: Zapletla se boš v odnos z rakom in pri tem imela veliko uspeha.

On: Vse, kar boš začel, bo propadlo, zato ne boš smel delati velikih stvari.

Žan Kobetič, 8. r., novinarski krožek

UGANKE

Včasih je črn, včasih je bel,
kdor ni presit, ga je zmeraj vesel.

(kruh)

Sem in tja, sem in tja,
čez razgrnjen kos blaga,
piha, puha,
peče, peče,
kar ni gladko, poravna.

(likalnik)

Majhna skleda, drži se dolgega ročaja,
lonc polna zapusti, vanj se prazna vrača.

Kaj je to?

(zajemalka)

Polnega mama postavi na mizo,
prazen se znajde snežaku na glavi.

(lonc)

Mami privabi solze na lica
in v jok spravi celo neustrašnega strica.

Pa ni ne nesreča niti krivica,
ampak sloveča kuharska kraljica.

(čebula)

Beli cvetovi krasijo drevesa,
rdeči plodovi pa tvoja ušesa.

(češnja)

Zlatolase deklice, sonca ljubke sestrice.
Samo ponoči svetijo, po nebu se sprehajajo,
v oblekah zlatih rajajo.

(zvezdice)

Ob lepem vremenu ves dan sije z neba,
po nosku zjutraj rad te požgečka.

(sonce)

Štiri noge ima, a hoditi ne more, ne zna.

Kaj je to?

(miza)

Rdeča, črno pikasta gospodična,
med hroščki najlepša, najbolj mična.

(pikapolonica)

Leon Pavlinič, 8. r., novinarski krožek

SUDOKU

					8			4
	8	4		1	6			
			5			1		
1		3	8			9		
6		8				4		3
		2			9	5		1
		7			2			
			7	8		2	6	
2			3					

4		6	3	8			2	
5		3	7		4			
			9			8	4	3
2	3			1		9		
	4					5	7	1
	5		6	4	7			
9		1	4		8	3		
	6	4						7
8		5	1		3		9	2

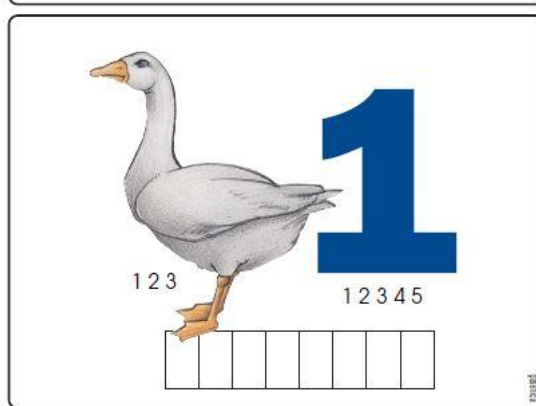
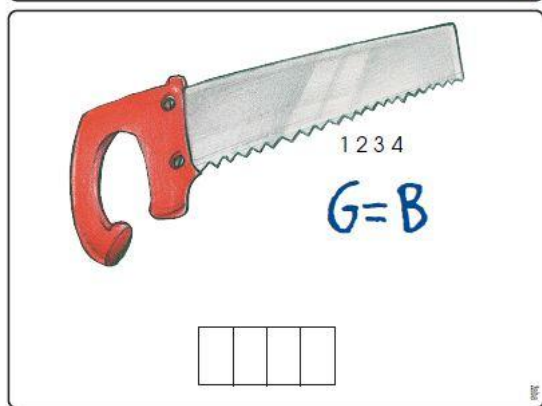
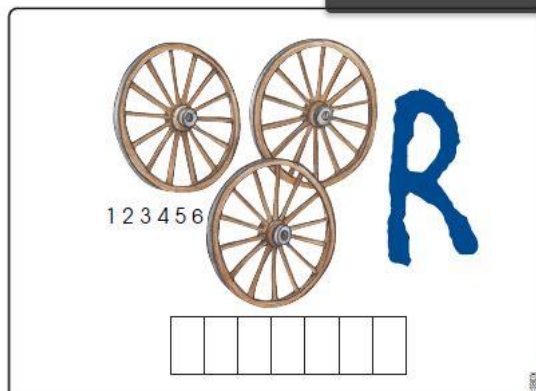
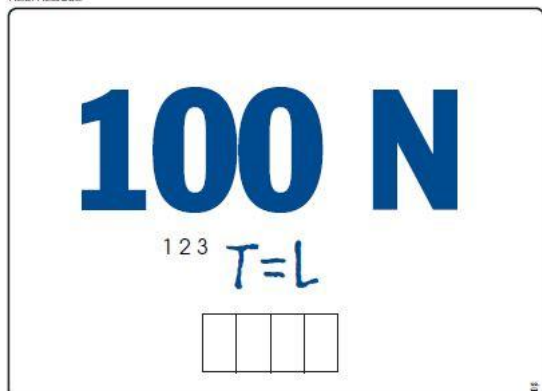
	6		1		4		5	
		8	3		5	6		
2								1
8			4		7			6
		6				3		
7			9		1			4
5								2
		7	2		6	9		
	4		5		8		7	

4					2	8	3	
	8		1		4			2
7		6		8		5		
1					7		5	
2	7		5				1	9
	3		9	4				6
		8		9		7		5
3			8		6		9	
	4	2	7					3

Žan Kobetič, 8. r., novinarski krožek

REBUSI

RESI REBUSE

ž, ž, 3, ž, ž

1, ž, ž, ž

ž, ž, 3, 4

ž, ž, ž, ž, 5, ž, ž, ž

ž, 2, ž, ž

Žan Kobetič, 8. r., novinarski krožek

MODNI BLOG

Čao, vsi! Tukaj Tea in v tem modnem blogu se bomo sprehodili po modnih izbirah naših sošolcev. Seveda pa bom tudi sama ocenjevala in kritizirala od 0 do 5.

Prvi na vrsti je naš Domen Gorše. Obiskuje 6. razred. Oblači se športno. Njegova frizura je vedno pokonci in velikokrat je zelo lepo urejena. Včasih ima na sebi zelo oprijete hlače, ki mi niso ravno všeč, ampak če so njemu in se v njih lepo počuti, lahko ta modni kiks tudi spregledamo. Dam mu oceno 4, kar solidno za fanta.

Naslednja, ki jo lahko vidite, je Veronika Gorše, ki obiskuje 7. r. in rada rekreativno teče. Rada se ureja. Stvari in včasih tudi druge skritizira, na primer mene. Njen stil oblačenja mi je zelo všeč, zato ji bi dala čisto 5.

Naslednji model naše šole je Tjaša Kobetič iz 7. r., ki predstavlja modo v poletnem času. Večino časa se Tjaša oblači lepo. Ocenjujem jo s 5, ker je njen outfit zelo lep.

Komentatorka: Tea Ravnikar, 7. r., novinarski krožek

Urednica:

Neja Klepec

Novinarji:

**Neja Klepec, Sara Plut Pečavar, Tea Ravnikar, Urban Koce, Leon Pavlinič, Žan Kobetič,
Gregor Pupič**

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2018/2019

Naklada:

130 izvodov

Tisk:

Tiskarna »Kapušin«, Branko Kapušin s. p.

Oblikovanje in urejanje:

Urednica in mentorica

Avtorica slike na naslovnici:

Julija Štefanič, 6. r.

Podatki o sliki:

Naslov: **V atkovem objemu sem vedno varna**

Dosežek: **2. mesto v Sloveniji** na likovnem natečaju Evropa v šoli

Mentorica: **Jasmina Strugar**

Oblikovanje naslovnice in zadnje platnice:

Jasmina Strugar

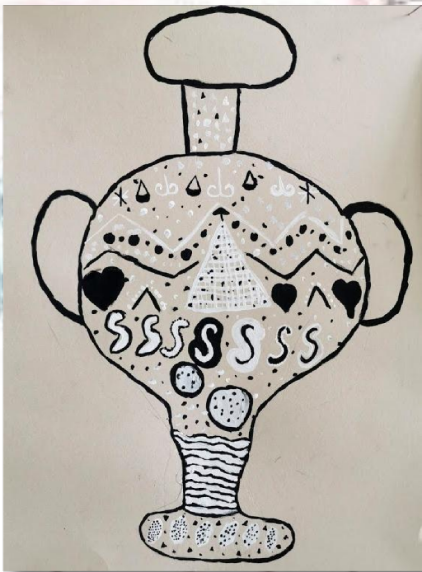
Nia Starašinič, 3. r.

Tina Simonič, 6. r.

Paskal Petrovčič, 2. r.

Lotie Levak Volf, 4. r.

Anej Kobe, 5. r.

Neli Klepec, 6. r.

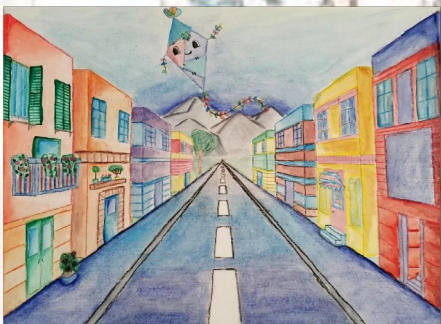
Dominik Zajc, 1. r.

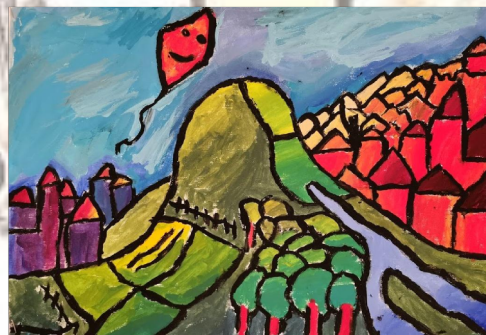
Leon Pavlinič, 8. r.

Eva Gerzetič, 5. r.

Alja Deržaj, 9. r.

Anej Bahor, 7. r.